BAYAN YANI

KASIM • 2017- 010 • 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

Geceyarısı meclisten geçirilen müftülüklere nikah kıyma yetkisi veren yasa AKP'yi kesmedi... Adalet Bakanı Gül, boşanmaların da artık mahkeme ile değil, "aile arabulucuğu"yla yapılması için çalıştıklarını söyledi.

Kadın cinayetlerinin bahaneleri bitmiyor... Cinayet sanığı koca "Yatak esneyince elimdeki tabanca ateş aldı" diye kendini savundu.

"Kadınla el sıkışmanın ateş tutmaktan daha korkunç" olduğunu söyleyen Adıyaman Üniv. rektörü Mustafa Talha Gönüllü büyük tepki çekip, istifaya davet edildi...

Şiddet gören kadına "Size ceza vermek lazım" diyen Karataş, Diyanet'e danışman...

Gökçek 23 yıllık koltuğunu bıraktı...

BAYAN YANI AKTÜEL

Yeni fikirlerde üstümüze yok... Yıldız Parkı'ndaki müstehcen olduğu düşünülen heykellerin görünmemesi için çevrelerine sarmaşık dikilmiş...

İYİ BİLMEZDİK
Eski Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in kürtajla ilgili 'Anası olacak kişinin hatasından dolayı çocuk niye suçu çekiyor. Anası kendini öldürsün' dediğini unutmayacağız. Twitter'dan yaptığı densizlikleri de...

Thread
Sen çok mu kürtaj yaptırdın? Bu kadar bağırmanın nedeni bu mu?

İki defadır duruşmalara çıkarılmayan Nuriye Gülmen'in 24 Kasım'a ertelenen mahkemeye getirilmesine hükmedildi...

Yeni sistem 12 ilde uygulanmaya başlıyor: Öğrenciler ve veliler öğretmenlere not verecek...

Ovacık'tan Türkiye'ye haftada 3 ton komünist ürün satılıyor...

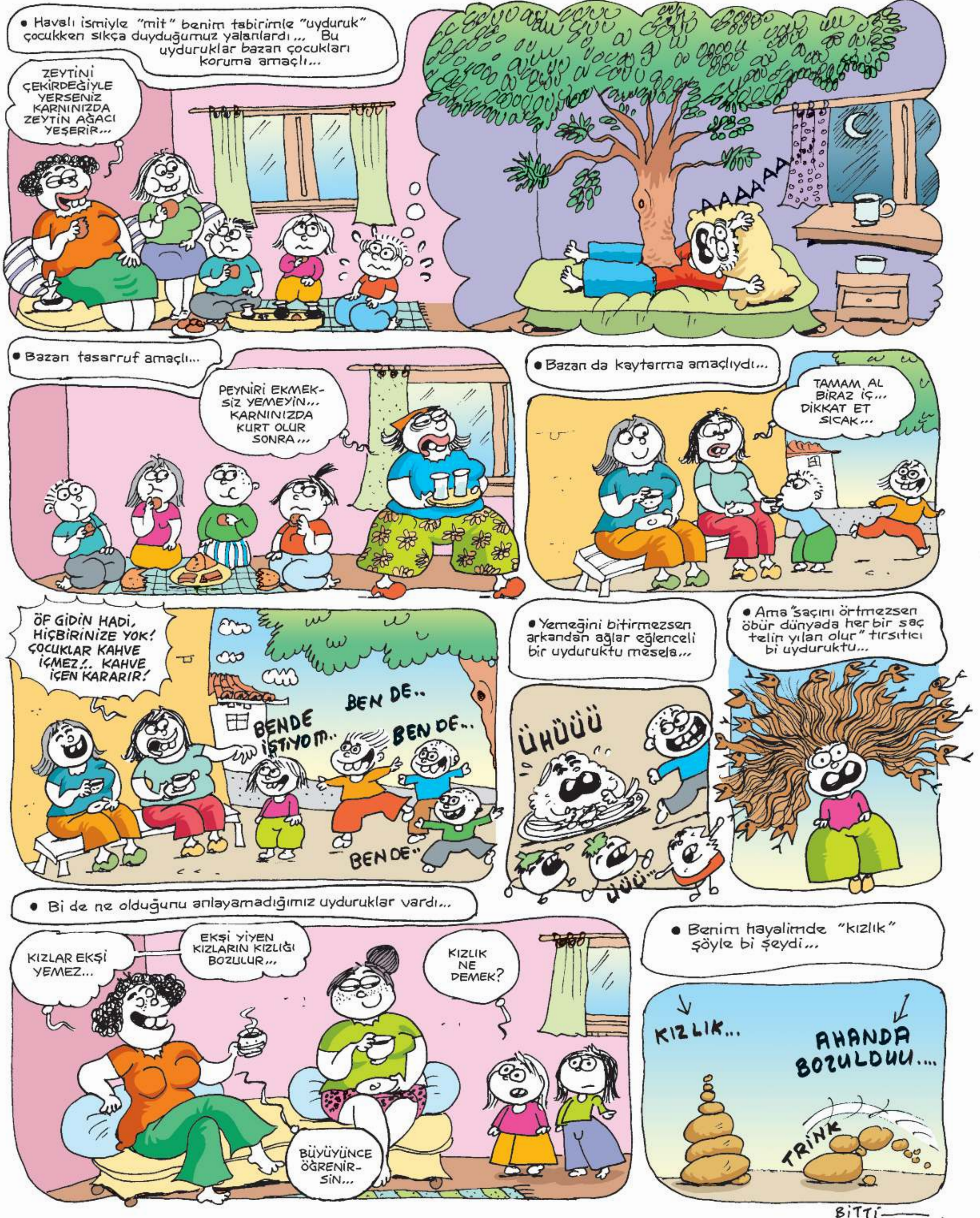

Kapak Konusu

Uyduruk

feyhan güver

Ondan Şikayet, Bundan Şikayet, Ne iştah Kaldı Ne de Afiyet

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Biliyoruz ki, herkes şikayet eder. Ancak bazıları herkesten daha fazla şikayet eder. Sormama gerek bile yok, eminim ki, sizin de etrafınızda yaşamlarında şikayet etmekten başka aktivitesi olmayan çok insan vardır. Zaman zaman biz de kendimizi her şeyden şikayet ederken bulmuyor muyuz? Neden bu kadar çok şikayet ediyoruz? Ve en fazla şikayet edenler kimler? Biraz birlikte çekiştirelim mi onları?

Açıkçası çevremdeki insanları ve gözlemlerimi bir araya getirince; ilk karşıma çıkan bulgu, şikayetçi anne babaların çocuklarının da bunu öğrenerek büyüdükleri. Gerçi rahmetli anacığım çok şikayetçi bir anne idi, ben onun kadar şikayetçi değilim. Hasta yatağında konuşamazken bile, gözleri ile şikayet ederdi, anlardım hemen. Belki de çoğu şikayetinde haklı idi. Ancak fazla kaçınca bıktırıyordu. Uzatmayayım demem o ki; şikayet etmek, öğrenilen bir davranışa dönüşüyor. Diğerlerini de kısaca maddelendirdim. Haydi bakın hangisi sizde var?

- **Mutsuzluk** İnsanlar mutsuz ya da depresyonda olduklarında, yaşamdan sıklıkla şikayet edebiliyorlar.
- **Haksızlık/Adaletsizlik** Yaşamın adil olmayan yanlarından hepimiz şikayet ediyoruz. Ancak bu noktada, insan baktığı her şeyde olumsuzluk arayanlardansa daha fazla şikayet ediyor.
- **Alışkanlık** Şikayet etmek farketmeden alışkanlığa dönüşebiliyor.
- **İletişim ve İyi Hissetme Aracı** Bir sohbete başlamanın en kolay yoludur bazen şikayet etmek. "Bu sene de ne kış yaptı, çok soğuk oldu vs vs vs" gibi. Vee şikayet ettikçe ve şikayetlerini dinletecek birini buldukça kendisini daha iyi hissedenler vardır.
- **Çözüm Üretmekten Kaçınmak** Sorunlar karşısında çözüm bulup ilerlemek yerine, çoğu insan için şikayet etmek daha kolay gelebilir.
- **Kedi Erişemediği Ciğere Hesabı** Ulaşamadığımız her şey bizi delirtirse, şikayet ediyoruz.
- **Ben Daha İyi ve Akıllıyım** İnsan kendisini diğerlerinden daha akıllı ve üstün bulur bazen ve haksızlığa uğradığını düşünerek şikayet eder.
- **Sosyal Medya**, twitter, facebook gibi sanal ortamlarda insanlar bir çözüm önermeden devamlı şikayet ediyorlar. Bu da çoğumuz için tetikleyici olabiliyor.

Kronik şikayetçilerin çoğunluğu bu durumun farkına varmazlar. Ancak bazen öyle üst üste gelir ki hayatın yaşattıkları, aile, iş, sağlık, ekonomik durum ve yaşadığımız çeşitli değişimler karşısında zorlanırız. Bunlar da gerçek yakınmalara/şikayetlere yol açar. Buradaki farkındalık, hem çevremizdeki hem de diğer insanlardaki şikayet halinin gerçek olup olmamasını ayırt edebilmektir. Diğer taraftan bazı insanlar devamlı şikayet ederler ve aslında şikayet ettikleri durumları değiştirmek için herhangi birşey de yapmazlar. Kendilerini mağdur olarak gördüklerinden de, mutsuz ve karamsardırlar. Her şey onlar için karanlıktır, başlarına sadece kötü şeylerin geleceğine inanırlar ve kem talih yakalarını bir türlü bırakmaz. Ancak sorun şu ki, karşınızda kronik bir mağdur vardır ve bir kronik mağdurun gerçeklik algısı bozulmuştur.

Kronik Mağdur

Düzenli olarak herkes ve her şey hakkında şikayet eden bir insan, aslında yaşamını da bozulmuş/zarar görmüş olarak değerlendirir. Bunda etkili olan karamsarlığı ve bütün olumsuzlukların kendisinin başına geleceği inancıdır. Şimdi yazdıklarımı okuyunca da korkmayın ama…Hepimiz zor zamanlardan geçeriz. Her birimiz için kapkaranlık, üzücü olaylar kaçınılmaz olabilir. Ancak bu bizi kronik bir mağdura, şikayetçi birine dönüştürmez. Kronik mağduriyet zamanla oluşur, yaşama karşı bir duruş biçimidir. Akademide görev yaptığım yıllarda çeşitli yöneticilik kademelerinde bulundum. Beni en fazla yoran ve en çok uğraştığım grup her zaman kronik mağdurlar olmuştur. Sunduğunuz her çözümün ve önerinin mağdur eden, şikayet konusu olabilecek bir yanını bulurlar. Ayrıca şikayeti bir yaşam biçimi olarak sürdüren bu insanlar, başkalarını kendi başlarına gelen talihsizlikler yüzünden suçlamakla kalmazlar; küçümseme, saldırganlık, hoşgörüsüzlük ve hatta şiddet içeren tutumlar takınırlar. Hatta çoğu zaman şikayet etmeyi kendi yararlarına kullanırlar. Şikayet etmek, ah ah vah vah diyerek ağıtlar yakmak, kronik bir mağdurun yakıtıdır. Böylece başkalarının ilgisini çekmeyi başarır ve ilgi odağı olur, ki, bu da kendisini önemli hissettirir. Ayrıca kurban rolü, akıntıyı kendi çıkarları yönüne çevirmenin en elverişli aracıdır. Sonuç olarak, siz ya da bir başkası devamlı şikayet ediyorsanız ya da çevrenizde böyleleri varsa, ve durumu(nuzu)n farkına vardıysanız, düzeltmeye çalışmak hem sizin için hem de çevrenizdekiler için çok önemli.

Şikayet etmek, ah ah vah vah diyerek ağıtlar yakmak, kronik bir mağdurun yakıtıdır. Böylece başkalarının ilgisini çekmeyi başarır ve ilgi odağı olur

Peki ne yapalım;

- Yargılamadan, dinlemeye, empati kurmaya çalışmak iyi bir başlangıçtır. Zorlandığı için şikayetçi olduğunu düşünmek karşımızdakini dinlememizi ve anlamamızı kolaylaştırabilir.
- Dinlememek, yok saymak ya şikayet ettiği konuyu önemsizleştirmek ya da şikayete ortak olmak karşımızdaki insanın güvenini sarsar. Örneğin; şikayet ettiği şey için "bunun ne kadar zor olduğunu anlıyorum" denebilir.
- "Bu dünyanın sonu değil, o kadar zor değil, sen abartıyorsun ya da sen üstesinden gelirsin" gibi geçiştirildiğini düşünmesine neden olacak cümleler kurmak daha fazla şikayet etmesine neden olacaktır.
- Zaman zaman en kronik şikayetçilerin bile, gerçek olmadığını düşündüren şikayetlerinin haklı olan taraflarını ayırt etmeliyiz.

Ayrıca eğer biz de, çok şikayet ettiğimizi fark etmişsek; şikayetlerimizi dinleyen, bizi anlayan dostlarımız varsa, minnettar olmalı, karşımızdakine onu bunaltarak haksızlık etmemeliyiz. Kimseyi sorunlarımızla boğmamayı da düşünmeliyiz. Şikayetsiz günler dileklerimle ve sevgiyle…

Kandırılmış Safiye

- Allah beni affetsin Sıdıka, yıllarca baban tarafından kandırılmak suretiyle sana hayatı zehir ettim, ortadan sonra okutmadım, gazozlu kek ve karbonhidrat noktasında ifrahata kaçarak basen kısmından şişkolattım. Sırf oğlan çocuğu diye Samim'in de seni ezmesine ses etmedim. Bir genç kıza ait her türlü yaşama sevincini, artıkın çağ dışı kalmış mahalle baskısının arkasına sığınarak, açık net konuşuyorum, yok ettim... Samiğmiğ itirafımdır; kandırılmışım ben yavrım. Ve...

- Ay yeter artık anne ya. Elinde her an fırlatılmaya hazır bir terlikle bunları söylemenin hiç bir anlamı yok...

- Niye kız, acaip zevkli bi şeymiş... Ne diyodum, İstanbul'a da ihanet ettim ben Sıdıka. İhihihihi...

- Abim dolapta soda şişesi içinde viski saklıyo, onu mu içtin anne?

- Baban çoktan bulup dibine darı ekti onun Sıdıka. Dedektör gibi herif, dolapta öyle bi şey bırakır mı? Yalnız Samim salağına söyleme, bu sefer içine hint yağı doldurdum ben o şişenin. Bi müddet helalarda sürünsün, aklı başına gelsin. Daha bu yaşta küp gibi içiyo, babası kılıklı, şşşek sıpası. İhihihi... Neyse uzatmıyım, ben böyle bir dünyada yaşamak istemiyorum Sıdıka.

- Eee?

- Eeesi, hadi kalk Sinop'a gidelim...

- Bu dünyadan vaz geçip Sinop'a gidelim, onu mu diyosun? Naabıcaz orda?

- Aman canım Şetaret Hala'nı filan görürüz, iki akraabayla laflar açılırız biraz...

- Anladım... Metro Turizm'e binip Şetaret Halamın bulunduğu daha güzel bir dünyaya doğru yelken açıcaz.

- Kız naapalım Safiye Saka olarak anca o kadarını hayal edebiliyoruz. Telma'yla Luiz diiliz ki arabayla yola düşüp eyalet eyalet sürtelim... Anca otobüsle Sinop işte. Gene de iyidir, gidip biraz açılırız. Yoksa ben buralarda deliricem, haberin olsun...

- O haberi biraz daha erken vereydin keşke...

- Bakma sen ak kaşık taklidi yaptığıma, daha tam delirmedim Sıdıka. Sinir atmak için yapıyom onu ben...

- Ak kaşık ne ya?

- Sütten çıkan.

- Ha öyle... E, tamam o zaman. Bak bavul yapmaya gidiyorum, vurup kapıyı gidicez, ciddisin di mi? Sonradan, "kandırıldım, izzeti nefsimle oynandı, basiretim bağlandı" filan diye kıvırmak yok yani.

- Fevkalade ciddiyim yavrım. İçimden fevç fevç samiğmiyyyet geliyor. İki mazlum olarak zalim İstanbul'u arkada bırakmak suretiyle, tertemiiiz vea...

- A, ama baştan anlaşalım bak. Yol boyu bu şekil konuşmaya devam edeceksen ben yokum. Öyle bir dünyada yaşamak istemiyorum.

- Ööle deme kız, sen de dene bak insanı çok ferahlatıyo, bi ööle bi bööle aklına geleni söölüyosun. Bana da Goncagül dedi...

- Ne dedi?

- "Eeeey Safiye Saka" dedi... Açtım kapıyı, durmuş karşımda öölecene bağırıyo. Aha dedim kadın havale geçiriyo. Mutfağa koştum, bulucam, kendi tansiyon hapımdan bi tane tıkıvericem ağzına. Allah mahfaza İfakat yengem bööle olduydu, tansiyondan damar oynamış kafasında, bağıra bağıra "Bir gün nadim olacaksın, beni çok arayacaksın, ben ah edip yalvardıkça sen Allah'tan bulacaksın. Esmerim, güzelim dudu dillim, ben yanıyorum, aah çok seviyorum" diye bas bas dört gün bağırıp köy meydanında dolandı. Ordan aklımda kalmış. Buldum tansiyon hapını döndüm baktım Goncagül kaka kiki eğleniyo. "Çok zevkli kız, aklına eseni söylüyon, ööle bakakalıyollar" dedi. Dur bak Sinop'a varalım, Şetaret'i de alıştırıcam ben bu işe... Gidelim Sıdıkam, bakınız açık net söyleyeyim, bizi yolumuzdannn, kimse alıkoyamaz. Ahahaha....

* * *

- Sıdıka, aile kurumumuzun babası sayın Zekeriya Saka, hakiğkatten kafasına koyduğunu yapan, samiğmiğ, hak bellediği yoldan geri dönmeyen, prensip sahibi bir dava adamı...

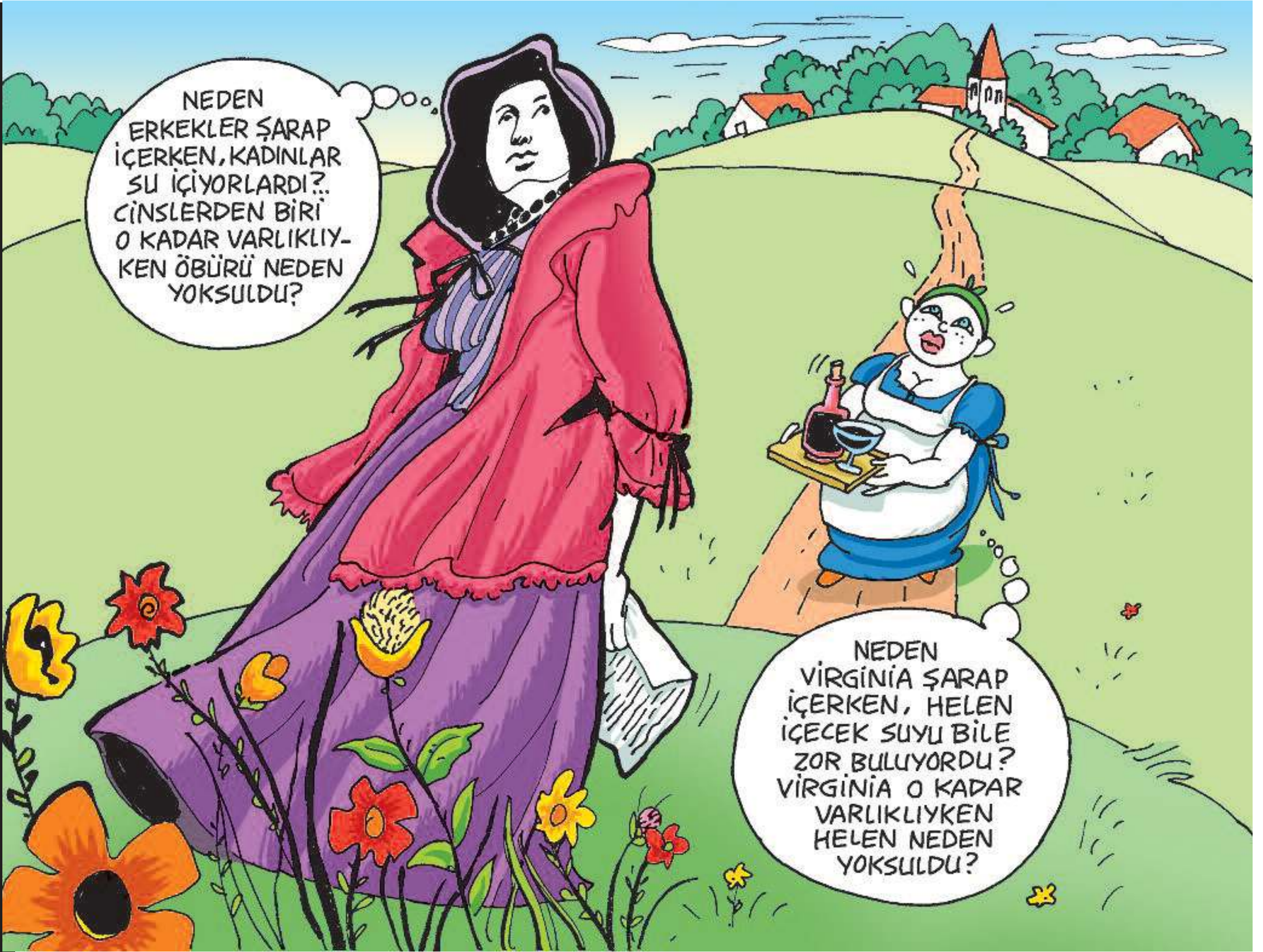
- Hişşş... Hani uyuyo taklidi yapıcaktık anne. Zaten zor kurtulduk, kurban olıyım yapma şunu ya...

- Yalan mı ama Sıdıka. Başka kim, ihihihi, altına doldura doldura, altı yüz doksan kilometre yolu, sırf bize çatmak için gelir ki? . Ay olucak şey diil... Ahaha... Tee Sinop'a kadar benzinlik helalarında sürüne sürüne kalktı geldi adam ya... İhihihi... Ama bizim bi kabahatimiz yok esasen. Gene kendi pis boğazının kurbanı olmuş. Sen habire niye kurcalıyon ki dolaptaki soda şişesini. Hadi bi kere Samim'in zulasını patlatıp zıkkımlandın. İkinciye ne elliyon ki şişeyi? Ay istesem bööle olmazdı... Sen hint yağını kafaya dik... Ahahaa...

- Aman diyorum... Tuvaletten çıktı geliyo, uyku pozisyonu, ölü taklidi, hadi anne. Bak bu sefer Şetaret Hala filan da alamıycak elinden...

Ramize Erer

Sorgulayan Helen

Erkekler Ayartılmıyor, Bilin İstedim.

Türkiye gündemine bomba gibi düşen ünlü yıldızların ihanet skandalları, yepyeni ama alışıldık cepheler doğuruyor. Çoğunluk aldatılan kadının yanında yer alırken bir yandan da aldatan erkeğe sahip çıkıyor. Çünkü erkek ayartılmış. Küçük, savunmasız, narin ve sevgiye muhtaç bu minnoş tatlış erkekçikler, elbette kolaylıkla ayartılabiliyor. Zaten zihinsel gelişimleri tam olarak tamamlanmadığından karakter gelişiminde de bazı sorunları var, biliyorsunuz. Onlar ayartılmasın da kimler ayartılsın yani.

Gazozlarına ilaç atılmış olabilir mesela. Olmaz demeyin, kesin olmuştur. Hipnoz edilmiş olabilirler, bakın bu dev gibi bir olasılık. Şekerle kandırılmış olabilirler, kaçırılma vakalarında etkili bir teknik, malumunuz. Yapmayın canım kadınlar, yapmayın. Sizi kocalarınız, sevgilileriniz aldatır. Diğer kadın işin bahanesidir, o olmasa başkası olur. Ne olur aldatan erkeği, aldatmanın diğer öznesi olan kadından ayrı tutmayın. Üstelik bildiğim kadarıyla size karşı sorumluluğu olan bizatihi kocanız. Kendinizi kandırmayın.

Koca koca kadınlar, güvenip hayatlarına aldıkları, gelecek hayali kurup nikahlandıkları, omuz yaslayıp çocuk büyütme kararı aldıkları adamların başka kadınlara gitmesini, onlar için birer tuzak olarak görüyor. Hastalıkta ve sağlıkta birlikte olma sözünü onlara kocaları değil de öteki kadın vermiş gibi. Her şeye aklı yeten, kural koyabilen, tavır geliştirebilen erkeklerin, söz konusu bir kadın olunca akil baliğ olamadığını düşünen kadınlar, kadınlarımız! Linç politikalarında hedefe öteki kadını koyan ama kocalarının, sevgililerinin mağduriyetini de bir sosyal kampanya olarak pazarlayan kadınlarımız! Kendinize bunu yapmayın.

Peki evli erkeklerden, sevgilisi olan erkeklerden hoşlanan ve özellikle onlarla olmaktan hoşlanan kadınlar yok mu? Elbette var. Çünkü bunu "tercih edilme" olarak görüyor ve bununla egolarını tatmin ediyorlar. Macera seviyorlar, heyecan arıyorlar, kendilerini güvence altına alıyorlar. Evli bir erkeğin iyi bir sırdaş olmak zorunda olduğunu biliyorlar. Ama işler çok da planladıkları gibi gitmiyor; dün "şaheserim" dedikleri kadınlara sırt çevirmeleri, eşlerinin avukatlarından gelen büyük tazminat talepleriyle "Allah belasını versin, başımı derde soktu"ya dönüşüyor. Çok bilindik hikayeler. Eşlerine dönmek için kırk takla atıyor, araya giren aile büyüklerine karşı süklüm püklüm oluyorlar. Sıkışınca kimsenin Romeoluğu kalmıyor anlayacağınız. Kimse aşk dolu mektuplarını gözyaşlarıyla ıslatmıyor; telefon numaraları değiştiriliyor, kalan eşyalar bir çöp poşetine dolduruluyor, gizli evin anahtarları kuryeyle isteniyor, belki hep değil ama çok iyi biliyorum ki genelde böyle oluyor. Ortalığı birden bire çocuklarını düşünen iyi aile babaları sarıyor. Şu çakma Romeolar için kendinizi yakmayın kadınlar!

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Merhaba arkadaşlar, kanalıma hoşgeldiniz. Şimdi sizlere Ekim favorilerimi anlatacağım.

• En büyük favorim; müftülere nikah kıyma yetkisi verilmesi. Buna bayıldım. Oldukça **retro** ve post-modern bir tarz yakalandı. Üstelik biraz **kitsch** durmasına rağmen, günümüz konjüktürüne uyduğu için o kitsch'lik çok güzel kamufle oldu. Yakıştı yani **Yeni Türkiye**'ye, üstünde hiç sakil durmadı. Gerçi **bi tık** erken gibi geldi bana, ama sonra dedim ki şimdi değilse ne zaman?

• Bir diğer favorim de **CNN Türk**. Bunca hengamenin ortasında varlığını sürdürmeye çalışan bir avuç **Polyanna**'nın bu onurlu mücadelesi alkışı ve takdiri hak ediyor gerçekten. Misal geçen gün bir tartışmaya denk geldim; bir grup iyi niyetli naif insan oturmuş, müftülerin nikah kıyması **acaba laikliğe zarar verir mi** diye soruyorlardı. Oturup tartışmayı izlemeye sinirlerim el vermedi ama tartışmanın sonucunda muhakkak "**yok canım, olur mu hiç öyle şey, ilahi... Ahahaha**" diye bir sonuç çıktığından eminim.

• Şöyle bir bakalım... 2015'te AYM, resmi nikah olmadan imam nikahı kıyanlara ceza verilmesini iptal etti. 2016'da cinsel ilişkide rıza yaşı 12'ye indirilecekti, büyük tepki üzerine indirilemedi. 2017'de müftülere nikah yetkisi verildi. Boşanmayı zorlaştıran ve boşanma halinde kadının mevcut haklarını sınırlayan yeni yasalar da kapıda. Görüldüğü üzere laikliğe zarar falan verilmemiş hiç. Bunu iddia edenler fesat ve kötü niyetlidir yağni.

• **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı** "**resmi nikah kıyılmadan yapılmış pek çok evlilik var, bunlar kayıt dışı. Şimdi bu yasayla isteyen nikahını müftüye kıydıracak**" demiş. Eğer 2015'te resmi nikah olmadan kıyılan dini nikahlar suç olmaktan çıkarılmasaydı, böyle bir tablo da oluşmamış olacaktı sayın bakan.

• **Savunma Bakanı Nurettin Canikli**, müftülere nikah yetkisi verilmesini eleştiren **Kılıçdaroğlu**'nu "**İslam düşmanı**" ilan etmiş. Görüyorsunuz ya, laikliğe zarar verilmediğinin bir başka kanıtı da bu.

• Cumhurbaşkanımız konuyla ilgili olarak "**isteseniz de istemeseniz de meclisten geçecek**" dedi ve nihayetinde geçti de. Cumhurbaşkanımız ayrıca "**Senin memurlarının lafını o Anadolu'daki kız dinlemez ama bir hocaefendinin lafını Anadolu'daki kız da erkek de dinler.**" de dedi. Yani gerçekten de istemeseler de kıyalacak o nikah demek ki.

• Enteresan doğrusu. Benim bakanım, benim savcım, benim muhtarım, benim belediye başkanım falan ama "**senin nikah memurun**" he mi?

• Elimizde bir cumhuriyet var, ve bunun istediğimiz yerlerini kabul edip istemediğimiz yerlerini kabul etmeyebiliyoruz. Misal yeri geldiğinde "**Türkiye bir hukuk devletidir, herkes yasalara uyacak**" diyebiliyor ve KHK'larla işlerinden olan insanları kabul etmek zorunda kalıyoruz ama senin nikah memurunun kıydığı nikahı kabul etmeyebiliyoruz. Yasalar gereği zam üstüne zam yiyen vergileri ödemek zorundayız ama bazı vatandaşlarımız istemezse devletin nikahını kabul etmeyebiliyor. Gerçekten enteresan.

Nikah yetkisinden sonra, boşanma yetkisinin de müftülüklere verilmesi gündemdeymiş. Bir de iyi tarafından bakın canım, halen boşanmak diye bir şey var yani.

• Nikahı müftü değil de tapu müdürü, orman müdürü kıyacak olsa itirazımız olmazmış. Benim anlamadığım; Türkiye artık kendi nikah memurunu yetiştiremiyor mu? Nikah memuru sıkıntısı mı var, stoklarda kalmamış mı? Yani bu kadar zor durumda mıyız nikahları tapu kadastronun bile kıyması gündeme geldiğine göre.

• **İspanya İç Savaşı**'ndan hemen sonra, yani **Franco** ülkenin tepesine çöktükten sonra ülkede **Cumhuriyetçi** avına çıkılmıştı. Sendika üyeleri, dernek üyeleri, öğretmenler falan tutuklanmış ve sorgularda inletilmişti. En son tutuklananlar ise, iç savaştan hemen önce evlenen bazı çiftler olmuştu. Henüz resmi olarak yasak değilken, nikahlarını Kilisede papazlara değil, belediyede memurlara kıydıran bazı çiftlerin Cumhuriyetçi olmak suçundan tutuklandıkları bilinir. Sanırım biz de bilsek iyi olacak.

• Nikah yetkisinden sonra, boşanma yetkisinin de müftülüklere verilmesi gündemdeymiş. Bir de iyi tarafından bakın canım, halen boşanmak diye bir şey var yani.

• "**Amerika'da Papazlar kilisede nikah kıyıyor ama...**" diye savunma yaptı devlet yetkilileri. **Hayaller Amerikan romantik komedilerindeki Kilise nikahı sahnesi, hayatlar Yozgat'ta müftü nikahı.**

• Müftü demişken, İstanbul Müftüsü, "**İstanbul'un 10 bin camiye daha ihtiyacı olduğunu düşünüyorum**" demiş. 10 bin ek cami, 10 bin ek imam demek. Bu sayede kıyılabilecek nikahları bir düşünün! Bu arada; aynı İstanbul'da okul sayısı ise 3 bin civarı...

• Cumhurbaşkanı Erdoğan Kılıçdaroğlu'na; "**Bir taraftan tezkereye evet diyeceksin, sonra İdlib'de ölenlerin sorumlusu Erdoğan diyeceksin.**" demiş. Kimse kusura bakmasın ama Erdoğan haklı.

• Ekim ayının fotoğrafı; **Semih Özakça**'nın tahliye kararından sonra evine döndüğü ve karısına sarıldığı o fotoğraf. Yüzlerce günlük açlığa rağmen gülümsemenin, sevginin ve umudun fotoğrafı. Ona iyi bakın...

• **İzmir**'de bir imam hatip lisesine öğrenciler ayakkabılarıyla giremiyormuş, okulda kitaplık yokmuş ve Cuma günleri eğitime ara veriliyormuş. **Medrese_new-edition_2017.** Hadi bakalım.

• **Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Faruk Özlü**, çocuklara bilimin sevdirilmesi gerektiğini ifade ederek, "**Ali sadece top oynamasın, Ayşe sadece ip atlamasın. Ali robot yapsın, Ayşe kodlama yapsın**" demiş. Güzel söylemiş. Güzel söylemiş söylemesine de, nasıl yapacak bunu Ayşe'yle Ali? Kitaplığı bile olmayan yeni medrese tipi okullardan çıkınca çocuklara birden melekler tarafından falan bilgi download edilecekse demek ki.

• 6. sınıf Kuran dersi kitabında, dünya mirası listesinde yer alan **Nemrut Dağı**'ndaki heykeller put olarak anlatılıyormuş. Sen 2 bin yıl ayakta kal, yağmurlara, fırtınalara göğüs ger, değişen dünyaya tanıklık et, yıkılan ve kurulan devletleri gör; ama nihayetinde taşsın, cehaletin çekicinden kaçamazsın.

• Adamın biri, bir kadına tecavüze yelteniyor, kadın direnince önceden düşünüp yanında getirdiği kezzap ile kadının yüzünü yakıyor ve serbest bırakılıyor. Size bir şey söyleyim mi; aynı adam aynı kadına aynı kezzabı tecavüz etmeye çalışırken değil de, nebliim kadını soymaya çalışırken, çantasını

ya da arabasını çalmaya çalışırken falan atsaydı serbest kalmazdı. Bu da cinsel suçlarda geldiğimiz noktanın özetidir işte.

• Ayın mağduru; **Helin Palandöken**. Göz göre göre, gizli "**platonik**" sapığı tarafından öldürülen gencecik Helin...

Gizli bir platonik sapığım var sokağa çıkmaya korkuyorum

15:43 - 18 Eyl 2017

• Beyaz Show'da "**çocuklar ölmesin**" diyen **Ayşe Öğretmen** hapis cezası aldı ve tüm haber portalları olayı "**çocuğunu cezaevinde doğuracak**" olarak gördü. Bıktık medyanın bu anlamsız, gereksiz ve isabetsiz pozitif ayrımcılığından! Bir kadın, toplumsal bir olay hakkında görüşünü bildirdiği için hapis cezası alıyor, özgürlüğü gasp ediliyor ve öncelikli derdimiz çocuğun cezaevinde doğacağı mı?

• **Sayıştay**, 2013 yılından bu yana **İşsizlik Sigortası Fonu**'na ait 553 milyonun nereye gittiğini soruyor ama yanıt alamıyormuş. Aman canım kesin işsizler yemiştir. Hanginiz yedi lan bi söyleyin hele.

• **Fıtrat pedogojisi** diye bir şey çıkmış şimdi. Sanırım insanlara nasıl boyun eğileceğinin eğitimi veriliyor. E gerekli tabi, hala bilmeyenler var neticede.

• **Doç. Dr. Ertuğrul Uzun**, KHK ile ihraç edildikten sonra kendi **YouTube** kanalını açıp Hukuk Başlangıcı dersi vermeye başlamış. Duyduğum en yaratıcı post-KHK çıkışı. Gittim bizzat kanalına baktım, "**merhaba arkadaşlar**" diyor, ama "**kanalıma hoşgeldiniz**" demiyor hocamız. Sadece bunun için bile alkış kıyamet be hocam!

• Ankara Üniversitesi, Türkiye'nin en eski insan hakları merkezini kapattı. Hemen celallenmeyin yahu; belki de hocalarımız pratikte olmayan teoride kalsa nolur kalmasa nolur demişlerdir canım aaa.

• IŞİD'in yaktığı asker için önce "yalan, yok öyle bir şey" dendi; sonra da **şehitlik** ünvanı verildi ve hadise kabul edildi. Ne denir ki... Gencecik bir çocuğun umutları, hayalleri ve geleceği canıyla beraber yanmış gitmiş. Ünvanı da aylar sonra gelmiş. Kimsenin bir daha böyle acılarla sınanmadığı bir dünya dilerim sadece o kadar.

• **1. Kayseri Kitap Fuarı** nedeniyle kentte bulunan ilahiyatçı **İhsan Eliaçık** saldırıya uğradı. Görüntülerde saldırganlar Eliaçık'a "**Allahsız, şerefsiz**" diyerek saldırıyorlar. Daha birinci kitap fuarında ülkenin neredeyse tek muhalif ilahiyatçısına

saldırılması Kayserilileri nasıl hissettiriyor acaba.

• Meltem Cumbul, **Semih Kaplanoğlu**'nun elini sıkmadı ve olaylar gelişti. En son baktığımda Cumbul'un protestosu **nefret suçu** ilan edilmişti. Sık sık söylüyorum; ne nefret suçudur, ne ifade özgürlüğüdür ders olarak okutulmalı artık.

• **Engin Günaydın** verdiği son röportajda "**rol için kilo almam, sağlığımla oynamam**" demiş. Bence bu **Haluk Bilginer**'in "**babam ölse sahneye çıkmam**" çıkışından sonra gelen en iyi çıkış. Oyunculuğun artık rol için şu kadar kilo aldı, verdi, saçını kestirdi, boyattı sınırını aşması gerektiğini düşünüyorum.

• Blade Runner 2049 Türkiye'de gösterime girdi girmesine ama sansürlü girdi. **SİYAD** da açıklama yapmış, bu kabul edilemez diyor

ve **Sony Pictures**'ı özür dilemeye davet ediyor. Bence adamlar Türkiye filmi kafasına göre sansürleyip kuşa çevireceğine, biz uygun şekilde sansürleyelim bari demişlerdir. Zaten sonra açıklama yaptılar; "**bazı bölgelere yerel kültüre saygılı olmak için filmin kısmen kesilmiş versiyonunun dağıtıldığı**"nı söylediler.

• Bizim, yani bir avuç masum muhalifin kabul edilemez bulduğu pek çok şeyi artık cümle alem kabul etmiş usul usul oturuyor ya; çıldıra yazıyorum ama sonra geçiyor...

• Misvak adlı "mizah dergisi", Erdoğan'la Bahçeli'yi beyaz Toros'a bindirip "**bir gece ansızın gelebiliriz**" dedirtmiş. Şunu biz yapsak tehditler havada uçuşurdu, yer yerinden oynardı ha.

• Türkiye'de Demokrasi: Dört yılda bir halkın iktidar partisine oy vermesi. **Belediye başkanlarının istifa etmesi:** Demokrasi. **Bazı belediyelere kayyım atanması:** Demokrasi. **Halkın ya noluyor diye sorması:** Kabul edilemez!

• Bir süre önce bir başka cinnet kutusunda "**Batı ile ipler gerildikçe geriliyor, sonunda ülkeyi dışarıdan üstümüze kitlicekler**" diye yazmıştım; ahanda kitlediler. Amerika vize vermez oldu, bazı Avrupa ülkeleri de vizeleri askıya almayı düşünüyor. Dolar falan fırladı ama insanlar sakin. Bence biz olayın ciddiyetini henüz anlayamadık.

• 14 yıl sonra ilk kez Türkiye'nin dış borcu milli gelirin yarısını aşmış. Adamlara gelirimizin yarısı kadar borcumuz var, ama bilinmeyen bir nedenden ötürü durmadan bizi kıskanıyorlar. Gerçekten de **god works in mysterious ways.**

• **Elif Şafak** biseksüelmiş ve yıllarca bunu açıklayamamış. Aman Allahım şimdi bunu nasıl açıklarmış, bunlar hep gündemde kalma numaralarıymış falan... **Kimse kusura bakmasın** ama katılmıyorum. Eğer gündemde kalma numarası olduğunu düşünüyorsanız "**hiii, ne dediiiii**" minvalinde kıran kırana bunu konuşup durmayın öyleyse. Normal olan şeyleri marjinalleştirmeyi bırakmamız lazım, hepsi bu.

• Türkiye'nin en büyük sorunu ne biliyor musunuz; herkesin sinirleri bozuk. Olağan şeyler bile dünyanın en büyük problemi haline gelebiliyor gerçekten.

• Bu topa hiç girmeyecektim, ama yazmazsam da olmayacak. Dikkat ettim de, **Elif Şafak**'ın biseksüel açıklamasına çıldıran ve Şafak'ın biseksüelliğinden girip kötü bir yazar olduğundan çıkan bir takım yazar ve entelektüeller, **Emrah Serbes** olayından sonra "**aslında Emrah iyi biridir**" yorumları yapıyordu. Özüne indiğinde neredeyse herkes iyidir zaten, atomları bile saf kötülükten oluşan bir insan olabileceğini zannetmiyorum. Yani, belki birkaç tane vardır... Ama geri kalanımız için şunu söyleyebiliriz; insan iyiliğini davranışlarına yansıttığı sürece iyidir. Ve bana kalırsa, kaza yapmasının değil yapmamasının mucize olacağı bir hızda alkollü olarak araç süren bir insanın "iyiliği" son derece tartışmaya açıktır. Üstelik halihazırda Elif Şafak'ın biseksüelliği sanırım Emrah Serbes'in iyiliği kadar birilerini incitmedi henüz.

• Çelik'in verdiği muhteşem röportaj pek konu oldu. Yahu herkesin yaldır yaldır delirdiği cinnet ülkemizde bi Çelik de delirmiş çok mu... Neden ona bu ufacık mutluluğu çok görüyorsunuz ki?

• **Diriliş Ertuğrul**'un yapımcısı "**Game Of Thrones'tan daha iyi projeler çıkaracak gücümüz var**" demiş. E yapın öyleyse bir **yerli ve milli Geym Of Tırons**. Ama çok iyi de yapmayın sonra kıskanıyorlar biliyorsunuz.

• **İKSV'nin Koç Grubu** ana sponsorluğunda düzenlediği **15. İstanbul Bienali** ile eşzamanlı olarak **Abdülmecid Efendi Köşkü**'nde sergilenen **Ömer Koç koleksiyonu** eserlerine "**Laiklik bu mu?**" diye bağıran bir grup tarafından saldırı düzenlendi. Sadece birkaç yılda "**gerçek İslam bu değil**" tartışmalarından, "**gerçek laiklik bu değil**"e geldik. O nasıl oldu sahi, hiç anlamadık...

ASFALTTA YAKAMOZ

KASIM DA ASK BASKADIR

HAYRET, HANGİ DAĞDA KURT ÖLDÜ. SENİN GİBİ BİR FAŞİSTTEN BEKLENMEYECEK HAREKETLER... HA HA HA!
SİZDEN ÖĞRENİYORUZ AĞBİ, TEVFİK ABİ SAĞLAM KOMİNİST-TİR...
EE AĞBİ, NE DİYOSUN GİDİŞATA?..
PARA İÇİN ÜRETİLMİŞ SİLAHLARIN SATIŞI BİTİNCEYE KADAR SAVAŞ SÜRECEK SON TAHLİLDE.
TEVFİK AĞBİ SON TAHLİLDE DİYE BAŞLAR SUSMAZ ŞİM-Dİ EHAHAH!
SAVAŞ YANI BAŞINDA.
BİZE BİŞEY OLMAZ BE ABİ BENCE EHAHAHHA!
BİZE OLAN OLMUŞ ZATEN, DAHA NE OLSUN.
BİZ BURDA İNEBİLİRİZ. ÇOK TEŞEK-KÜRLER.

BİR SÜRE SONRA EVDE...
EHÖH! ÇOK FENA HASTAYIM. GELİRKEN İLAÇ FİLAN ALDIM, SANA DA BULAŞTIRMAK İSTEMİYORUM. ÖHHHHHEHHHEHH!.. PARDON CANIM...
YOK YOK SORUN DEĞİL. ŞİMDİ BİR TARHANA YAPIYIM SANA, SONRA BİTKİ ÇAYI, BOL SU ÇOK ÖNEMLİ, DİNLENMEK DE ÖYLE... BİR HAFTAYA İLAÇSIZ, 7 GÜN İLAÇLI GEÇİYO-DU, NEYDİ?.. EHEH DUR ŞİMDİ...
HİYEPŞUUU! HİYEPŞUU! HİYYYEP-ŞUUU!..

CANIIIM, Bİ TUVALET KAĞIDI ALABİLİR MİYİM? PEÇETEM BİTTİ DE... BİR DE SICAK SÜTE KARABİBER BAL...
ZERDEÇAL, ADAÇAYI, LİMON, BİR DE...
İLAÇLAR İÇİN İÇME SUYU ALABİLİR MİYİM KIFFH AHHH, BURNUM ÇOK FENA TIKANDI AHHGG! NEFES ALAMIYORUM!
GELDİ CANIM GELDİM, AL BAKALIM ŞU ADAÇAYIN, BU ÇORBAN SONRA KARABİBERLİ SÜTÜ DE YAPICAM HADİ GEL!..

SEVDİCEKLE BİZ NE ARA BU HALE GELMİŞTİK, SEVDİĞİM ADAM BU OLAMAZDI, GÜNLER GEÇİYOR AMA SALYASI SÜMÜĞÜ BİTMİYORDU... BENSE AMATÖR BİR HASTA BAKICIYA DÖNÜŞMÜŞTÜM...

7. GÜNE GELMİŞTİK, O KENDİNİ DAHA İYİ HİSSEDİYORDU AMA BENİM BOĞAZIMDA UFAK KAŞINMALAR VE BEDENİMDE YORGUNLUK VE HAPŞURUK VARDI. SİNSİ VİRÜS EN YAKININDAKİNE ZIPLAMIŞTI BİLE. KASIMDA AŞK GERÇEKTEN BAŞKAYDI. ONA ALDIĞIM VİTAMİNİMİ YUDUMLAYIP ZERDEÇALI EMERKEN, SEVDİCEK BANA ÖLÜYÜ DİRİLTEN ÇORBASI YAPIYORDU. GEREKLİ MALZEMELER TAVUK VE PATATES. 40 DAKİKA KADAR KAYNATIYORUZ, SONRA YAĞDA KAVURDUĞUMUZ NORMAL VE YEŞİL SOĞANI, BİBERİ VE SARIMSAĞI DA İÇİNE ATIP PİŞİRİYORUZ. ARDINDAN BİR YUMURTANIN BEYAZINI VE LİMONU ÇIRPIP YAVAŞ YAVAŞ ÇORBAMIZA KATIYORUZ... SONRA DA ZERDEÇAL, YENİ BAHAR, KARABİBER, TUZ, KIRMIZI BİBER EKLEYİP BİR GÜZEL KAYNATIYORUZ...

İnce Belli...

MELTEM ARIKAN
meltem@meltemarikan.com

19. yüzyıl Fransa'sında yaşayan bir genç hanım evinde acılar içinde kıvranıyor. Korse yüzünden iç organları dışarı fırlamış durumda. Annesini ve onun getireceği doktoru bekliyor. Acıları yüzünden artık kımıldayamaz durumda.

Kapıdan içeriye kafasında her yanı çiçeklerle kaplı lacivert şapkası ve lacivert elbiseleriyle annesi girdiğinde biraz rahatlıyor. Annesi, her zamanki gibi elbisesinin eteklerini perde gibi arkasında toplamıştı. Annesinin yanında koyu kahverengi paltosu pelerine benzeyen, bastonlu bir adam vardı. Adam genç kadını görünce, siyah uzun şapkasını çıkararak selam verdi. Siyah pantolonunun üstüne giydiği kısa kareli yelek ve fırfırlı gömleğinin boynuna bağladığı ipek boyunlukla doktordan çok şarlatana benziyordu.

- Bugün renginiz iyice solmuş
- Nefes alamıyorum, karnımın ağrısına artık katlanamıyorum
- Kızım dün iki kez daha bayıldı. Eşi çok endişeli.

Genç kadının beli o kadar incelmişti ki... Elbisenin korsesi öylesine sıkılmıştı ki. Tabii nefes alamazdı, bedeni cendereye sokulmuş gibi...

Doktor kızı köşede duran kanepeye yatırdı. Karnına bastırdı. Nefes alışını dinledi.

- Bugün öğleden sonra hastaneye gelmeniz gerekecek. İç organlar dışarı çıkmış, yerlerine itmemiz lazım.
- Kaçta gelelim?
- İsterseniz beraber gidelim ve bu genç hanımı hemen acıdan kurtaralım.
- Çok naziksiniz doktor, ben hemen arabayı hazırlatıyorum.

Kanepeye uzanan genç kadın, kendi kendine kalkamıyordu. Nefes alırken çektiği acı yüzünün her mimiğine yansıyordu.

Hastaneye götürmeden önce kimsenin aklına kızın korsesini gevşetmek gelmiyordu, ya da akıllarına gelse bile kimse bunu dile getiremiyordu, ya da akılları kör olmuştu. Sadece gözler değil akıllar da körleşebiliyordu. Çünkü korse ne kadar sıkı bağlanırsa kadınların o kadar güçlü, ne kadar gevşek bırakılırsa o kadar zayıf ve gevşek kadın olacağına inanılıyordu. Sıkı korse erdemli olmanın en büyük göstergesiydi. Ayrıca kadınların büyük çoğunluğu da ne yazık ki sıkı korselerin, kendilerini şehvetli erkeklerden koruduğunu düşünüyordu. Ve kadınlar toplumda yer bulmak, kabul görmek adına her şeyi kabulleniyorlardı.

> **“... Yalnız bir kez daha hatırlatmak isterim, iç organların bu şekilde dışarı fırlaması en çok kitap okuyan kadınlarda görülmektedir. O nedenle de kızınızı kitaplardan uzak tutun.”**

İki kadın hastaneye gelince, doktor onları küçük bir odaya soktu. Taş duvarları kirden siyaha dönmüş bomboş, soğuk odaya giren iki kadın doktorun talimatlarını bekliyordu. Odanın ortasında kadın doğum doktorlarının hastalarını muayene ettikleri, bacaklarını açarak yatılan hasta yataklarının bir benzeri vardı. Yatağın hemen önünde ise kalın siyah bir hortum... Buranın bir hapishanenin işkence odası olduğunu düşünmek, hastane odası olduğunu düşünmekten daha kolaydı. Genç kız titreyerek o yatağa uzandı. O kadar acı çekiyordu ki, artık yaşamak bile istemiyordu. Bütün bu acıları neden çektiğini de hiç anlamıyordu. Neden?..

Kadınların yanındaki doktor, yatağın üzerine gri bir örtü serdi. Örtünün üstündeki sarı lekeleri görmemek mümkün değildi. Genç kadının bedeni aynı kum saatine benziyordu. Memelerini örten kenarları dantelli bluzuyla yatağa uzandığında bayılacağını düşünüyordu. Kadının belindeki korseyi çıkarmamışlardı. Kadın sessizce iki bacağını kaldırdı. Doktor hortumu kadının içine soktu ve hortumdan gelen tazyikli suyla birlikte odanın taş duvarlarını kadının çığlıkları örttü. Doktor kadının çektiği acıyla hiç ilgilenmeden, sadece suyun tazyikiyle ilgileniyordu. İnsanın içini yaran çığlıklar ancak saniyeler sürmüş, daha sonra genç kadın kendinden geçmişti.

Doktor birkaç dakika daha kadının içine tazyikli su tuttuktan sonra işini bitirmenin güveniyle anneyi kenara çekti.

- Hiç merak etmeyin, yarın kendini çok daha iyi hissedecektir.
- Çok teşekkür ederim doktor.
- Yalnız bir kez daha hatırlatmak isterim, iç organların bu şekilde dışarı fırlaması en çok kitap okuyan kadınlarda görülmektedir. O nedenle de kızınızı kitaplardan uzak tutun.

Duyduğum “kitaplardan uzak tutun” sözcükleri yankılanarak lavlara dönüşüyor, kulaklarımı yakıyordu. Kulaklarımı ellerimle kapattığımda gözlerim de bana rağmen kapanmıştı... Kulakları… Gözleri…

Genç kız orada öylece baygın yatarken, ne yazık ki yalnız olmadığını hiç bilemedi.

Gen kız orada öylece baygın yatarken, aradan yüzlerce yıl geçse bile başka başka zamanlarda, genç kızların ve kadınların başka başka insafsızlıkların bedellerini ödeyeceklerini hiç bilemedi.

Genç kız orada öylece baygın yatarken...

Aşık Olacak Adam Evinin Boyasından Bellidir

Epiloglu Erkek Öyküleri

Bedriye

“Evin boyası çok güzel olmuş” dedi kadın. “Kiralık eve iyi masraf yapmışsınız”. Diğer kadın da katıldı bu görüşe. Adam ilk konuşan kadına aşık olmuştu bile. Karısından yeni ayrılmış, evini kuruyordu. İşi iyi gidiyor, dostları ile akşam yemeklerinde buluşuyor, kitaptan, mahpusluk günlerinde tanıdığı yazarların aslında ne orospu çocuğu dönek olduğundan, kadınlardan bahsediyordu. Arada yüksek perdeden kahkahalar atıp kendi sesini duyuyor ve varlığını sınıyordu. Pazar günü yanlarına “diğer” kadının kocasını da alıp adaya gitmeğe karar verdiler. İlk konuşan kadınla tanıştığına çok sevindiğini söyledi. Yüzünde iyi çalışılmış bir gülümseme vardı.

Pazar günü limanda buluşulduğunda yüzündeki gülümseme iki gün öncekiyle birebir aynıydı. Herkes birbirini yanaklarından öptü. Bazısı farkına vardı öptüğünün veya öpüldüğünün, bazısı yüzüne hafif bir rüzgar değmişten öte geçmedi. Adam dudağının ilk konuşan kadının yanağına değil, ruhuna değdiğini sandı bir an için. Yüzündeki gülümsemeyi nereye koyacağını bilemedi.
Vapurda çaylar içildi ve iner inmez adada yürüyüşe geçildi. Kısa tur mu yoksa uzun tur mu yapılacağı konusu adamın uzun turun çabucak biteceği ve bir şey yapılacaksa iyi bir şey yapılması gerektiği uyarısıyla tartışılmadan karara bağlandı.

İlk konuşan kadın hızlı bir yürüyüşçü idi. Adam yüzündeki terlerin ipucunu unutmuş, kadının yanı sıra yürüyor ve bir yandan da konuşuyordu. Diğer kadın ve kocası arkada kalmışlardı. Eski karısını ve kendini nasıl aldattığını anlattı ona. Ama eski karısı ve sevgilisi kaza geçirdiklerinde onlara nasıl yardım ettiğini de anlattı. Aşık olmadığı bir kadınla hiç bir zaman birlikte olmayacağını söyledi ona. Bir de kızının ne kadar özel bir çocuk olduğunu ve ne kadar iyi arkadaş olduklarını. İlk kadın sadece dinliyor ve sorular soruyordu. Bir an için soluklanmak istedi ve bir kayanın üstüne kendini bırakıverdi ilk konuşan kadın. Adam tam o anda “Sana aşık oldum.” dedi.

Epilog: Adam işinden kovuldu. Dostlarının çoğunluğu artık onu dinlemek istemiyor. Bir dönem muhafazakar bir şirkette çalıştı. Güzel boyalı evinde başkaları oturuyor ve odaların her biri başka renge boyalı. Şimdilerde özlediği “kadınlarını” anlattığı başka kadınların evlerinde yaşıyor.

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

Raziye İçoğlu

• Okur postama atılıvermiş; **"Raziye Hanım ben artık nEXt kocayla da ilgili yazılar istiyorum".** Sevgili Dergi Okurumuz; Bir **NEXT**'im olsa ne işim olur yazı ile. Paparazziye'yi bulana aşkolsun o vakit.

• Boşandıktan sonra akrabaların yaptığı en klişe teselli; **"Biz EX'i sevmiyorduk zaten.!".** Ehh şimdi mi söylenir bu? Vaktinde söyleyebilecek kadar cesur değiller mi, yoksa şimdi mi akıllarına geldi, yoksa fikirleri yeni mi değişti Acaba? Bu züğürt tesellinin rahatlatacağı zannedilir, ama en çok da buna ağlanır. **"Herkes EX'in sevilmeyeceğini anlamış, sevmemiş, ben nasıl anlayamadım sevmemem gerektiğini?"** diye…

• EX ile imam nikâhı yaptırmamış olmama; "**Sizin evliliğinizin Allah katında hiçbir hükmü yoktur"** diyen akrabanın günüdür işte bu içinde bulunduğumuz günler... Bu akrabaya göre boşanmış olmasaydım bile şimdi nikâhımız otomatikman hükümsüzmüş mü Acaba?..

• Bu zamanın en popüler koca namzetleri, şayet evlendiğimiz genç kızlık çağımıza denk gelmiş olsaydı, EX'ten sonra fenomen yakınmamız; **"Aaah ahh beni ne müftüler, imamlar istedi de, ben hiç birine varmadım, vara vara EX'e vardım"** olurdu.

• EX'ler ya sevgiliyi öldürüyor, ya da sevgiyi... Ama aslında en çok **"erkek gibi ol"** diye övündükleri erkekliği öldürüyor...

• EX kaynana, akrabasında komşusunda, kimde neyi çekiştirdi, kınadıysa, çocuklarının yapmamasını sandığı her ne varsa, oğlu aynısından fazlasını yaptı. Ama kınamak şöyle dursun, EX ile çok büyük gurur duydu kadın ana...

• İş başvurusu sırasında sorulan; **"5 yıl içinde nerede olmak istersin, kendini nerede görüyorsun?"** sorusuna ne partallar atmıştır EX. O işverenler EX'i karısına sormalılar, Evlilik şirketimizde EX 13 yıl aynı üçlü kanapede uyukladı, kendini başka bir koltukta bile görmek istemedi…

• Hava soğuduğu anda, sıcaktan ne kadar bunaldığını, hatırlamıyor olma yetisi varken, EX sana soğuduğunda da zaten hiç hissetmediğin sıcaklığını hayda hayda unutursun.

• Bir EX'imin oluşu, yazılarımda doğru dürüst yapamadığım gramerime alternatif eğitim olmuştur. **"De-da"** bağlacı gibidir EX'ler. Yani EX'siz de oluyorsa, EX'in hayatınızdan çıkarıldığı gibi, de –da cümlenin içinden çıkarılırsa, cümlede olmayınca anlam değişmiyorsa, kendinden önce ve kendinden sonra gelen kelimeye hiçbir katkısı yoksa, ayrı yazılır…

• Yaz mevsiminin tersine, Kış başlarken, kışlıkların çıkarılması, kutularla zor yerlere kaldırılan, geç çıkarılan kabanlar neticesinde naftalin kokulu otobüsler, dolmuşlar, vapurlar dolusu insanların üşengeç anneleri, karıları gibiymiş EX'in söylediğine göre annesi. Ve; **"Sen mevsim geçişlerinde kıyafetleri çabucak ortaya çıkarmayı nasıl başarıyorsun?"** dedi EX geçmiş bir günde.. Her mevsim döngüsünde aklıma düşer **"Aaay bu da başarı ise başaramaz olaymışım da naftalin kokundan yanına kimse yaklaşamasaymış "**...

• Aynı şekerliğin içinde mor, pembe, yeşil, oranj renklerde jelatin kâğıtlarla kaplı, aynı lezzet, aynı şekil çikolatinlerin farklı olduğunu sanmak gibi bir şeydir yeryüzündeki EX'lerin başka başka olduğunu sanmak...

• EX koca, kadının hayallerini daraltır, bütçesini kısıtlar, bedenini genişletir, sonra cüsseni görenler **"kocan sana çok iyi bakmış"** der...

• EX evlilik **"akşama ne pişireceğim"** derdidir. Boşanma **"akşama ne pişireceğim derdine son"** çözümdür…

• EX de, her yurdum erkeği gibi evlendikten sonra, bütün ahbap, akraba düğünlerine giderken, iki beden genişleyene kadar üzerine olabilen damatlığını giydi. Kadın da gelinliğini giyip gitse yaa...

Evlensel Meseleler

• Espriden anlayan, komik erkek arayan kadınlar artık hiç bulamayacaklar, soyları hepten tükendi, gerçi komik bir erkeğin aranacak erkek olmasını düşünen kadın da bulunmaz oldu artık.…

Kadın Yanım

• Ne zaman duşta şarkı söyleme isteği gelse ve çok şaheser söylediğimi sansam, grip oluyorum demektir. Grip virüsünün bana mesajı, şarkılı türkülüdür her zaman ...

• Kepçe, sütlük, sosluk, cezve vs. sağlaklara göre tasarlanmış… Sol el kullananlar hiç düşünülmemiş, tüm bedenini 180 derece çevirerek sol elinin tersiyle dökebilirsen ne âla...

Erkek Tepik

• Bir erkeğin bekâr bir kadında ve boşanmış bir kadında yegâne merak ettiği şeyler, **"biriyle sevişiyor mu Acaba ? Sevişmiyorsa sevişmeden nasıl duruyor Acaba?"**

Ananeler

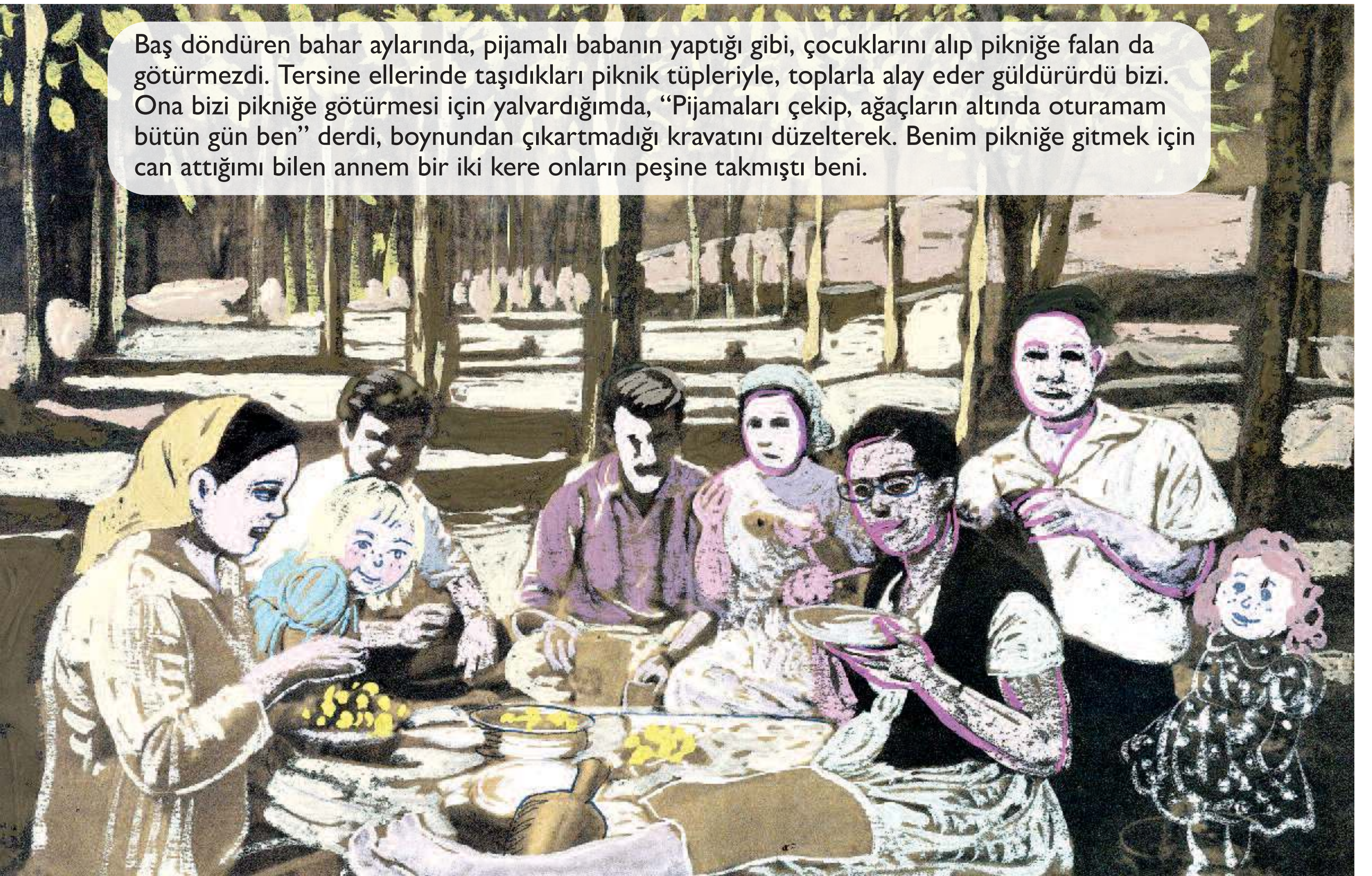
• Ecnebilerde evlat 18 yaş olunca evden gitmeli, bizim aile yapımızda yaşı elli bile olsa, evlenmeden ayrı evde oturan evlâda küsülür, çeyiz verilmez; **"koskoca eve sığmadın da mı başka yerlere gittin?"** diye anne sürekli sitem eder, evdeyken evi dar ettiği evlâdına...

• Annem; **"iyiki akıllı değilim, telefonu kullanabilseydim, dolandırıcıya istediği gibi konumu atacaktım, kimbilir neler olacaktı, başıma neler gelecekti?.... Alın şu telefonu elimden"** .. diye yalvardı. Ne

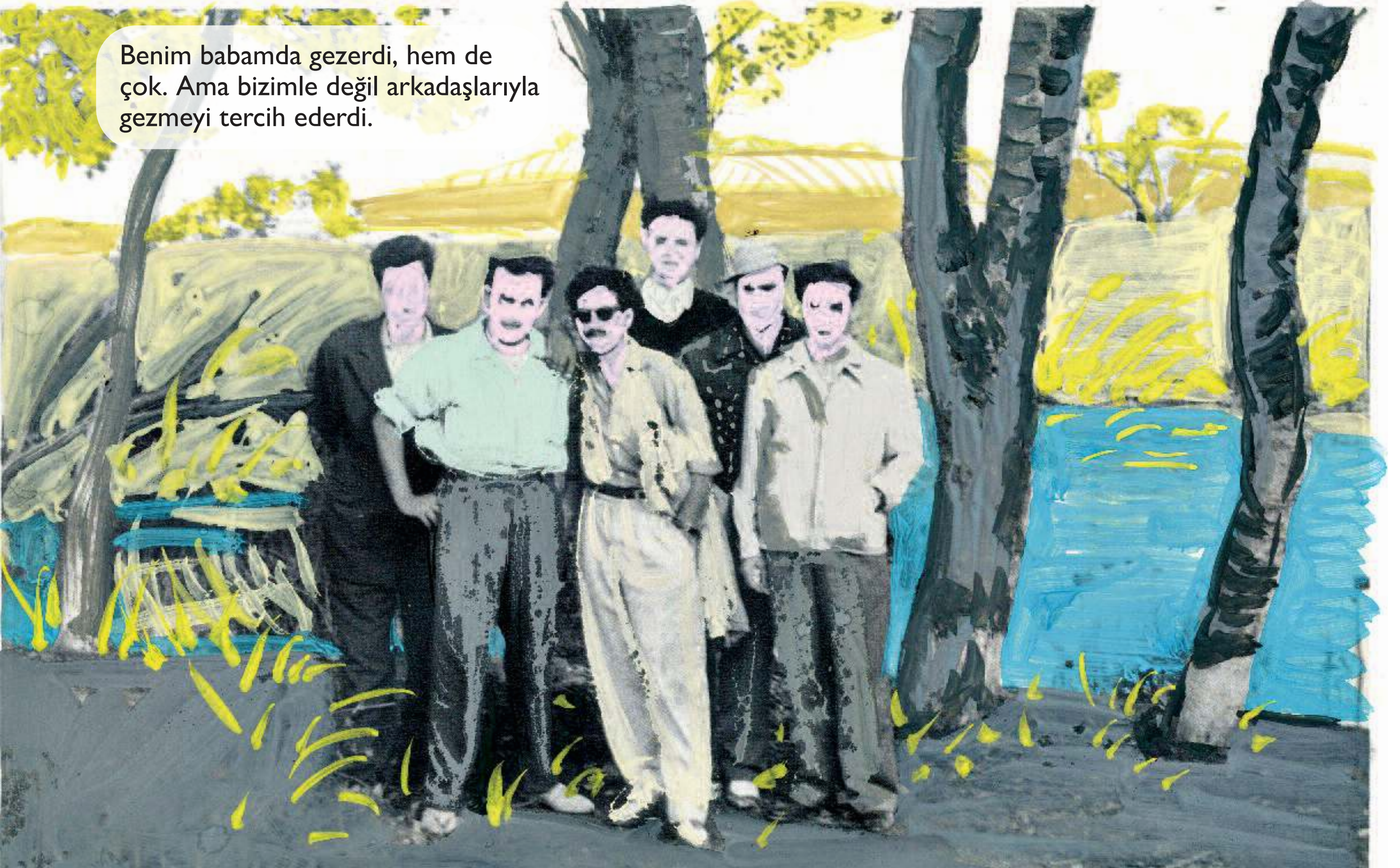
Çizgili Pijama

Ramize Erer

Bir keresinde de onlarla birlikte Eyüp Sultan'a gitmiştim. Yatırları, Telli Baba'yı, camileri ziyaret ederlerdi belli aylarda. Bunları yaparken de çok eğlenirlerdi.

Benim babamda gezerdi, hem de çok. Ama bizimle değil arkadaşlarıyla gezmeyi tercih ederdi.

Yaz tatillerinde annembizi ninemin yanına Trakya'nın küçük bir köyüne postalardı. Korkmadan dolaşırdım kırlarda, tarlalarda tek başıma. Ağaçlara, kuşlara, rüzgara büyülenerdim. Uzayıp giden kır manzalarına, çocuk gibi sevinmem o günlerden kalma.

Ama gene de ben, babamın bizi pikniğe götürmesini çok isterdim. Annemin coşkuyla top oynamasını, ip atlamasını, gülüp eğlenmesini… Babamın ceketini bir ağaca asıp onun bir fotoğrafını çekmesini, o fotoğrafta olmayı… Babamın, evinde çizgili pijamalarıyla oturan babanın inceliklerini taşımasını çok isterdim.

Raziye İçoğlu

Ananeler

• Ecnebilerde evlat 18 yaş olunca evden gitmeli, bizim aile yapımızda yaşı elli bile olsa, evlenmeden ayrı evde oturan evlâda küsülür, çeyiz verilmez; **"koskoca eve sığmadın da mı başka yerlere gittin?"** diye anne sürekli sitem eder, evdeyken evi dar ettiği evlâdına...

• Annem; **"iyiki akıllı değilim,**

telefonu kullanabilseydim, dolandırıcıya istediği gibi konumu atacaktım, kimbilir neler olacaktı, başıma neler gelecekti?.... Alın şu telefonu elimden" .. diye yalvardı. Ne yazıktır ki, bir kadın bazen **"iyiki akıllı değilim"** diye de şükrederebilir hale gelmiştir dünya insanının kötülükleri yüzünden...

• Annem **"büyüyünce anlarsın"** derken, bana böyle dediğinde olduğum yaş kadar küçükmüş... Meğerse hiç büyümüyormuşuz. Sadece hücreler yaşlanıyormuş, herkes aynı küçüklükte kalıyormuş büyüyünce anladım.

SokakTepik

• Eskiden Araç Sürücülerine Uyarı; **"Dikkat! Yola fırlayan bir topun arkasında mutlaka koşan bir çocuk vardır"**, Şimdi Kentsel Dönüşüm Sokak Yayalarına Uyarı; **"Dikkat! Elini kol hareketleriyle hızla koşan bir amelenin arkasından mutlaka tuhaf, tehlikeli bir inşaat aracı çıkar.."**

Ekran Tepik

• Ekranlarda sürekli, **"Sigara içme ölürsün, geceleri üstümü örtemezsin, o güzel yemeklerinden pişiremezsin, benim güzel annem"** gibi illâki anneliğe yüklenen vazifeleri vurgulayan sözlerle kamu spotu yayınlanıyor. Sanırsın ki annelerimiz hep sigaradan ölüyor.! Yok artık, **şiddet görüp, Kocandan dayak yiyip ölmeden önce, sigara içme annem ölürsün**..

• Yabancı filmlerde doktorlar Alzheimer hastalığını test ederken, bugünkü Amerikan başkanının adını soruyorlar. Türkiye'de de onu sormaları lâzım, bizim devlet kadrosu bir kişi hariç sürekli değişiyor. Değişmeyen de hafızalara kazınmış olacağından test başarısız olabilir.

İnsan Tepik

• Astronot olsan da dönüp dolaşıp geleceğin yer bu dünya...

• Ne yazıktır ki, bir ülkeyi protesto etmeye o ülkenin insanından başlar insanoğlu. O ülkeden mahalle komşunuz varsa yandı gülüm keten helva.

• Yaşlandığını öyle aynaya bakarak değil, saçının, dişinin döküldüğünü görerek değil, ancak ilk okul arkadaşınla karşılaştığında anlarsın….

• Hava tahmin raporlarında **hissedilen sıcaklık** diyor ya, işte o sıcaklık termostatik derecenin hissettiği sıcaklık, kişinin hissettiği bambaşkadır. İnsan hissettiği sıcaklıktadır..

Gündem Tepik

• Her ay yenilenen zorunlu hediye abonelik, **Hepsi Bir Arada Paketi Yetki** gibi her şey imamlara, müftülere verilecekmiş..

• Zaten her hangi dine inanıyorsak o imanla öleceğiz. **"Kendi imanımızla öleceğiz"** gerçeği verilen her yetkiyi aşar, bunun üzerindeki bütün imami yetkiler hükümsüzdür.

• Gerçekten tam yetki verilen mesleğin içinde olup itiraz edebilir misin sana verilen yetkiye Acaba? ... Verileni sever insanlar, **"hayır benden olmaz"** demezler.. Olmayacaksa bile...

• **İmam Olsan Yetemezsin, Ek İş Hep Bir Şekil Tezgâh;** Onbeş yıl kadar öncesinde, müdavimi olduğum sahil semtte izledim. Ek iş olarak camiî önünde oyuncak satan, pantolon boyu dini vecibeler ölçüsünde yerden kir almasın diye ayak bileklerinde, beyaz çoraplı Beylerbeyi Camiî imamı. 5 vakit namaz saatlerinde caminin içine gidiyor. Namaz aralığı oldukça uzun olduğundan, Yatsıdan sonra satışlar gayet uygun,.. Hatta ÇınÇın almıştım yeğenlere... Ve ailecek nöbetleşe bakıyorlardı tezgâha... Ev caminin üstünde ve emekli olana kadar, 7/24 cami, ev, tezgâh üçgeni arasında yetkisel yaşamını idame ettirdi. Şimdi görevde olsa idi verilecek yetkiler, oyuncak tezgâhını bırakmasını etkiler miydi Acaba?

• **Evimizin Geçmiş Zaman Hallerinden Sulu Bir Hikâye;** Mahallemizin Hacı Annesi hacdan kocaman bir bidonla getirdiği sudan herkese vermişti. Komşular ne yapmıştı bilemiyorum, Annem bizim ilk okul defter etiketlerimizden yapıştırıp, üzerine **"zem-zem suyu"** yazarak **"cam mikrop tutmaz"** mantığı ile bir içki şişesi içinde buzdolabımıza koymuştu. Eskiden cam şişe pek satılmazdı, o yüzden içki şişelerini yıkayıp su şişesi yapardı Anneler. O zemzem suyu ki; ölürken, ölen kişi kelime-î şehadet getirecek ve o esnada can verirken ağzına damlatılacaktı. Bu suyun vazifesi bu idi… Lâkin yazın dolaptaki sular biter ve ellenmeyen en soğuk su şişesi olarak öylece kalakalırdı. Biz anne sözü dinler o şişeyi görünmez şişe sayardık. Kardeşim küçüktü ve birgün o şişeyi kafasına dikmişti. Vazifesini öğrenince , günlerce **"ölecek miyim anne ben şimdi?"** diye sordu. Haftalar sonra da **"aman hiç de bir şey olmuyormuş, abla, abi hepiniz için en soğuk su o"** demeye başladı. Annem kaşlarını çatınca; şimdi 38 yaşında olan kardeşim 3 yaş mantığı ile; **"tamam yaa ben hakkımı içtim, bi daha da içmem"** dedi.. Çocuk aklı sanki o günlerde saklanan fındık, fıstık, çikolata,kola, gazoz falan gibi... zem-zem hissesi ortağı aile mirasımızdan sayıyor, hak geçirmiyordu... Yalnız bu Su hiç bitmiyor, mahallemizin Hacı Annesi tarafından okunup çoğaltılıyordu. Bu su üzerinden en az 35 yıl geçti. Ve hâlâ ölüm soğukluğunda buz gibi duruyor. Öyle hiç kimse filmlerdeki gibi elimizi tutup, **"ben ölüyorum, hadi eyvallah, bir fırt zemzem alayım, eşhedü ennâ …"** diyerek haber vermiyor ki ağzına bir damla damlatabilelim...

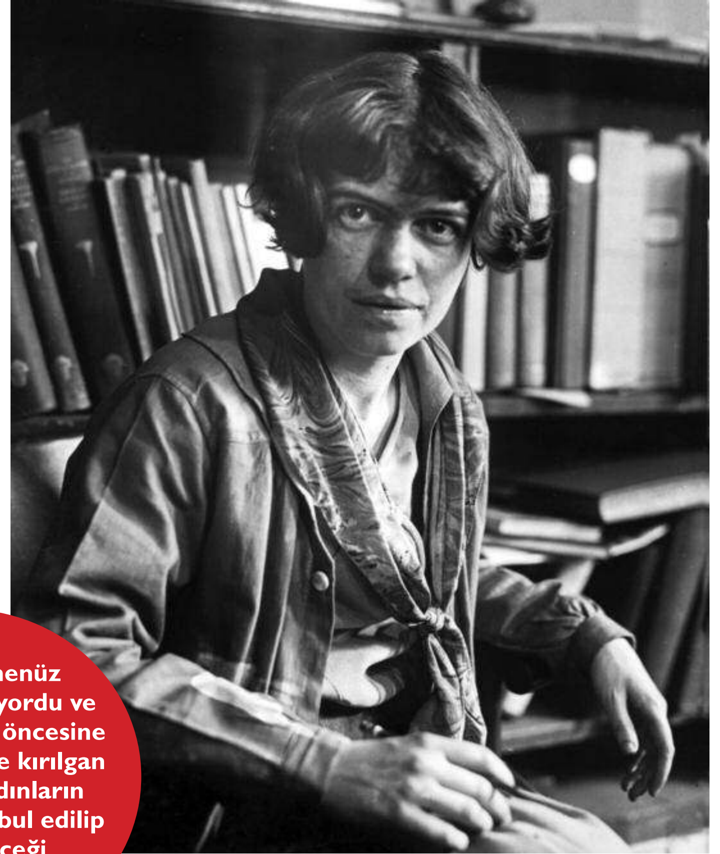
14. sayfadan devam

aksoyezgi@gmail.com
Ezgi Aksoy

Margaret Mead ve sıradan bir antropoloji tezi nasıl cinsel devrimi başlattı?

"Bir kadını özgürleştirdiğimiz her seferinde, bir erkeği de özgürleştiririz."
Margaret Mead

Seks. Dinle birlikte dünyanın belki de en büyük tabusu. Ve döneminde sadece Amerika'nın değil, dünyanın sayılı bilim kadınlarından olan Margaret Mead, 1928'de **Coming of Age in Samoa**'yı (Samoa'da Büyümek/Ergen Olmak) yayınladığında bu günkünden bile daha büyük bir tabuydu.

I. Dünya Savaşı sosyal alanda kadınları belli ölçüde özgürleştirmişti, ancak henüz **Viktorya Dönemi** ahlak kurallarının tamamı aşılabilmiş değildi. Kaldı ki Samoa'daki toplumsal, sınıfsal statülerden yoksun ve cinsel özgürlüğün doruklarında yaşayan bir toplumu resmeden ve üstelik bir kadın tarafından kaleme alınan kitap, bilim ve akademisyen çevrelerinde büyük yankı uyandırdı.

Coming of Age in Samoa'da Mead, **Samoalıların** evlilik öncesi seks deneyimlerinden bahsediyor ve evlenip aile kurmadan önce cinselliğin yaşanmasından zerre suçluluk duymadıklarını anlatıyordu. Samoalılarla tanışmadan önce aylarca dillerini öğrenmiş, ancak buna rağmen **Ta'u Adasına** ayak bastığında Mead bile kültür şoku yaşamıştı.

Samoa toplumunda ergenler ne cinselliğe geçişte Batı toplumundaki gençler gibi suçluluk duygularıyla harmanlanıyordu, ne de evlilik ve hayat kurma konusunda Batılı yaşıtları gibi kalıpların içine sokuluyorlardı. Mead'in cürretkar diliyle kaleme aldığı araştırma, bir anlamda Batılı cinsiyet rollerine ve genel ahlak anlayışına meydan okumaydı. İyi eğitimli bir aileden gelen ve özünde **feminist** hissiyatlar taşıyan Mead, henüz 27 yaşındayken tüm bilim camiasını şok etmeyi başarmıştı. Takvimler henüz 1928'ü gösteriyordu ve çok değil on yıl öncesine kadar o narin ve kırılgan yapılarıyla kadınların insan olarak kabul edilip edilemeyeceği tartışılıyordu, **ergen** diye bir kavram yoktu, erken yaşta ve aslında genel olarak **mastürbasyon** ruhsal bir bozukluk olarak kabul ediliyordu ve çocuk haklarından ise söz dahi edilemiyordu.

Takvimler henüz 1928'ü gösteriyordu ve çok değil on yıl öncesine kadar o narin ve kırılgan yapılarıyla kadınların insan olarak kabul edilip edilemeyeceği tartışılıyordu

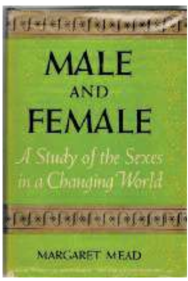

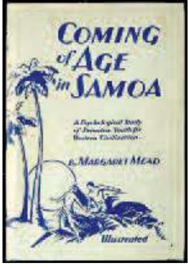
Öte yandan dönemin antropoloji bilimi en hafif tabiriyle "**yanlı**" bir bilimdi. Genetik olarak beyazların, yani Batı uygarlığını kuran ve yücelten ırkların diğer ırklardan ve erkeklerin de kadınlardan üstün olduğu kabul ediliyordu. Cinsiyet rollerinin genetik olarak kodlandığı, evrensel olarak dünyanın her yerinde aynı olduğu ve bunun sabit bir gerçek olduğu düşünülüyordu. Siyahi ırkların maymunlarla insan arasındaki kayıp halka olabileceği tartışılıyor, okullarda da öğrencilere bu enfes bakış açısı bilimsel bir gerçek olarak öğretiliyordu.

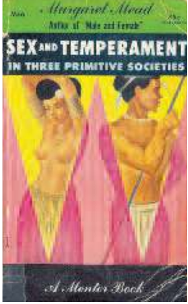
Margaret Mead, Samoa adasında yaşananları yeren bir dille değil de, belki de taraf tutarcasına, ince bir övgüyle anlatınca da, takdir edersiniz ki, kızılca kıyamet kopmuştu. Margaret Mead'in ezber bozan, bir nesle ilham veren ve döneminde Batı'nın katı cinsiyet rollerini temelden sorgulatan eseri, aynı zamanda dönemin sosyal bilimlerine de ayna tutmuş ve antropoloji gibi sosyal bilimlerdeki ırkçılığı kendi yansımasında boğmuştu. İşte bu yüzden 1978'de serin bir Kasım günü **New York**'ta hayata gözlerini yuman Mead, Batı toplumunu değiştirerek bildiğimiz ve tanıdığımız halini almasına etki eden isimlerden biri olarak tarihe geçti.

İlimden Devrime Mead

Bugün bazılarının "**cinsel devrimin anası**" olarak adlandırdığı Margaret Mead, 1901 doğumlu. 1923'te **Bernard Collage**'den

mezun oldu ve ilki 1926'da olmak üzere, **Güney Pasifik**'teki pek çok adayı ömrü boyunca onlarca kez ziyaret etti. Bu gezilerde ilkel toplumların yaşam kültürleri üzerine araştırmalar yaptı. Aslında bu araştırmalarla temel bir soruyu cevaplamak istiyordu; insan davranışlarının ne kadarı evrenseldir? Ve ne kadarını içinde yaşanılan toplum belirler?

1929'da **Columbia Üniversitesi**'nde antropoloji alanında doktorasını verdi. 1931'de **Sex and Temperament**'i yayınladı (Seks ve Mizaç). Bu araştırmada da farklı toplumlardaki cinsiyet rollerini incelemeyi sürdürüyor, toplum sistemlerinin kadın ve erkeğin rolünü nasıl belirlediğinin altını çiziyordu. 1949'da anneliğin toplumlarda kadın ve erkek rollerini nasıl belirlediğine dair derin tezler içeren **Male and Female** geldi (Erkek ve Kadın).

Bu araştırmadan sonra Mead başta Amerika olmak üzere, tüm Batı'da sosyal antropoloji alanında önemli bir isim olarak kabul görmeye başladı. İlkel toplumlar üzerine yaptığı araştırmalar bazı muhafazakar çevreleri rahatsız etse de, genel olarak dikkate değer bulunuyordu. Oysa Mead Batı toplumunun cinsel roller

üzerine algılarını sadece gıdıklayıp bırakmak istemiyordu. Belli ki niyeti tüm bu oluşumu kökünden sarsmaktı ve bu harekata da kendinden başlamıştı.

1950'lerin Amerikasında yaşayan bir kadın olarak kariyer sahibi olmak yeterince alışılmamış olacak ki Mead, tam üç kez evlendi ve iki kez boşandı. Dikkat edin, bu dönem Amerika'da boşanmak isteyen kadınların bizzat hakimlerce terapiye gönderildiği bir dönemdir. Üstelik Mead üç evliliğine rağmen sadece bir çocuk doğurmuştur. Evlilik alanındaki bu "başarısız" tablosuna aldırmadan, cinsellik, evlilik ve toplumsal hayatta evliliğin yeri üzerine araştırmalar yapmayı da sürdürmüştür.

1960'lara gelindiğinde Margaret Mead bilimsel makalelerinin ve araştırmalarının yanı sıra dergilerde de yazılar yazmaya başladı. Zaman değişiyordu ve gençlere ulaşmak önemliydi. Üstelik zamanın değişmesinde Mead'in de parmağı vardı. Ancak ün aynı zamanda tartışmaları da beraberinde getiriyordu.

Tartışmalar, Polemikler ve Duruşunu Koruyan Bir Kadın

1920'lerin başında Barnard College'de eğitim görmeye başladığı günden, hayata veda ettiği **15 Kasım 1978**'e kadar antropolojik çalışmaların Margaret Mead için kişisel bir tutku olduğu bir gerçek. Lakin bu korkusuz ve yenilikçi araştırmaların Batı toplumunu böylesine etkileyebileceğini bir antropolog olarak öngörebilmiş miydi bilinmez. Gerçi bir keresinde "**Adanmış küçük bir grup insanın dünyayı değiştirebileceğinden asla şüphe etmeyin. Aslına bakarsanız dünyayı değiştiren tek şey budur**" demişti.

Mead'in çalışmaları her ne kadar büyük tartışamalara sebep olmuş olsa da, tamamen bir infial yaratmadıysa, bunda "**Roaring 20's**" (çalkantılı 20'ler) döneminin ve **caz çağının** büyük etkisi vardı. Ne de olsa caz, Amerika'yı özgürleştiriyordu. Ancak asıl özgürleşme elbette 60'lardan sonra geldi. Diğer pek çok vizyon sahibi yazarla birlikte Mead'in araştırmalarını, kitaplarını ve dergilerde yayınlanan yazılarını, makalelerini okuyan yeni nesiller, insanları saçma sapan kalıplara sokmaya çalışan cinsiyet rollerinin anlamsızlığını kavramaya başlamışlardı. Üstelik büyük bir savaş görmüşlerdi (II. Dünya Savaşı); insanlar, milyonlar halinde, hayatın kısalığını ve anlamsızlığını vurgularcasına, savaş meydanlarında ölüp gitmişti. İkinci bir savaşla da (Vietnam Savaşı) tanışmak üzereydiler.

Bütün bu bilimsel okumalar ve savaş travması, beraberinde ruhani bir aydınlanmayı getiriyordu. İnsanlar daha mutlu ve ruhsal olarak daha sağlıklı olabilecekleri bir şekilde yaşamayı seçebilirlerdi.

... savaş travması, beraberinde ruhani bir aydınlanmayı getiriyordu. İnsanlar daha mutlu ve ruhsal olarak daha sağlıklı olabilecekleri bir şekilde yaşamayı seçebilirlerdi.

Doğalarına aykırı olarak, ilk cinsel münasebet için evlenmeyi beklemeleri gerekmiyordu örneğin. Ya da kadın cinselliği hem son derece doğal, hem de "yasaklı" olamazdı. Kadınlar cinselliklerini yaşamayı seçebilirlerdi. Erkekler ölmeyi ve ödürmeyi reddedebilirlerdi. Bunların hepsi bir bütündü ve toplumsal değişim yatakta başlıyordu. Feminizm ve cinsel devrim, Mead'in kitaplarından genç evlerinin yatak odalarına akıyordu. Adanmış küçük bir grup insan, dünyayı değiştiriyordu.

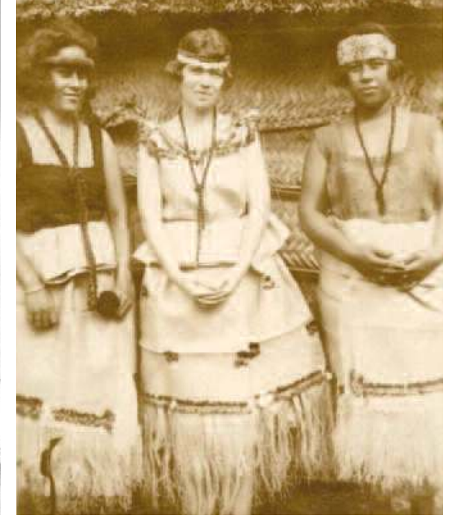
Ancak muhafazakarlar da boş durmuyordu elbette. **ISI** (The Intercollegiate Studies Institute/Üniversiteler Arası Çalışmalar Enstütüsü) Mead'in Coming of Age in Samoa kitabını gelmiş geçmiş en kötü 50 kitaptan biri ilan etmişti. Muhafazakar yazarlar dört koldan Mead'e saldırıyor ve Mead'i kişisel düşüncelerini çok çok uzaklardaki bir adadan seçme görüntüler eşliğinde empoze etmekle suçluyorlardı. Hatta Mead'e saldıranlar sadece muhafazakarlar da değildi. **Darwin** ve evrim üzerine çalışan bir dizi profesör ve bir dizi genetik bilimci de Mead'i hedefine almış ve Mead'i bilimi çarpıtmakla suçlamıştı.

1950'lerde Samoa'yı ziyaret eden bir başka antropolog **Derek Freeman**, Mead'in 1928'de sunduğu araştırmanın hayli taraflı olduğunu iddia ediyordu. 1983'te **Harward Üniversitesi Yayınlarından** çıkan "**Margaret Mead and Samoa: The Making and Unmaking of an Anthropological Myth**" (Margaret ve Samoa: Antropolojik bir Mitin Yaradılışı ve Yıkılışı) adlı kitabında Freeman'a göre Mead, Samoa'da yaşanan erkek şiddetinden hemen hemen hiç bahsetmiyordu ve bu şiddet büyük ölçüde kıskançlık kaynaklıydı. Freeman'ın araştırmasına göre Mead'in görüştüğü pek çok kadın Mead'in onlara yalan söylediğini iddia ediyordu. Entelektüel düzlemde tüm bu tartışmalar sürüp giderken, Mead'in kitabı eşsizliğinden ötürü antropoloji bölümlerinde birinci sınıf müfredatına alınmış ve okunması zorunlu kılınmıştı. Bu da elbette Mead'in geniş kitlelere ulaşmasının da önünü açmıştı.

Margaret Mead'in tartışmalı kitabı Coming of Age in Samoa'nın yayınlanmasının üzerinden neredeyse 90 yıl, Mead'in ölümünün

üstünden ise 40 yıl geçti. Ancak kitapları ve araştırmaları hala tartışılmaya devam ediliyor. 1928'de yayınlanan ilk kitaptan ve 1983'te yayınlanan Derek Freeman'ın kitabından sonra 2009'da **Paul Shankman** da konuyla ilgili bir kitap yayınladı ve Freeman'ın Mead hakkındaki iddialarının isabetsiz ve oldukça kişisel saldırılar içerdiğini savundu. **Trashing Of Margaret Mead**'de (Margaret Mead'i Karalamak) Shankman, Mead'in çalışmasından çok Freeman'ın iddialarının tartışmalı olduğunu savunur. Yıllar sonra gelen bu "aklama", Mead'i yeniden gündeme taşıdığı gibi, saygınlık da katmıştır.

Ama elbette yıllar boyunca Mead'i yalancılıkla, hatta şarlatanlıkla suçlayanlar olduğu gibi, Mead'in 20. yüzyılın en etkili antropoloğu olduğunu iddia edenler de hep oldu. Bazıları Mead'in Samoa tablosunu "kötü bir kurgu" olarak görürken, bazı araştırmacılar da çığır açıcı ve ilham verici buluyor. Mead'i hem eleştirenlerin, hem de alkışlayanların hemfikir olduğu tek konu ise; Mead'in araştırmalarının Batı toplumlarında cinsiyet rollerini kökten değiştirdiği ve cinsel devrimi yapacak vizyonlu ve özgür bir neslin temellerini attığıdır.

Coming of Age in Samoa

Margaret Mead'in tartışma yaratan eseri Coming of Age in Samoa, kurguyla bilgiyi birleştiren bir dile sahip. Yer yer roman okuyormuşsunuz hissine kapılıyorsunuz. Uzun ve süslü betimlemelerle gelen çarpıcı analizler, okuyucuyu hemen etkisi altına alıyor.

Mead'in kitabı hoş bir sabah betimlemesi ile başlıyor. Güneşin tepelerden nasıl yükseldiği ve erkeklerin güne başlamak için nasıl yola koyulduğundan bahsediliyor. Sıradan bir "uygar" kasabadan farkı yok gibi. Ama aslında var... Çünkü Mead'in tarif ettiği sabah, 5-10 saat önce yaşanan çılgın bir gecenin devamı. Mead bu girişle Batılı okuyucularını tanıdık bir deneyimden tabu bir noktaya taşıyor ve elbette, şok ediyor.

Mead'in araştırmasının bu kadar yankı uyandırmasının bir nedeni de başlı başına bu dil zaten. Coming of Age in Samoa, akademik dille yazılmış bir araştırma metni değil; sıradan okuyucuların da anlayabileceği bir dile sahip ve dünyanın bu uzak köşesi ayrıntılı betimlemelerle aydınlatıldığından, okuyucunun **Ta'u Adası**'nda yaşananları gözünde canlandırması daha da kolaylaşıyor. Öte yandan asıl tartışılan, Mead'in Samoa kültürünü betimleyişindeki satır araları.

Mead kitapta Samoa toplumundan sınıfların ve cinsel farklılıkların olmadığı, hatta yer yer **ütopik** özellikler gösteren bir toplum olarak bahsediyor. Oysa bugün için Samoa'nın da tıpkı diğer pek çok ilkel toplum gibi ütopik ya da distopik sınıflandırmalardan çok daha başka bir düzlemde var olduğu ve modern bakış açısıyla ütopik ya da distopik olarak sınıflandırılamayacağı düşünülür. 20. yüzyılın şafağında, Margaret Mead gibi bağımsız ve coşku dolu genç bilim insanlarının yeni tanıştıkları "**ilkel**"i idealleştirmesi, sık rastlanan ve bugün itibarıyla anlaşılabilir kabul edilen tutumlardı. Başlarda da belirttiğimiz gibi, dönemin "yanlı" bilimine alternatif ve muhalif olarak kendiliğinden gelişmiş yeni bir bakış açısıydı. Mead gibi bilim insanları, tarihte ilk defa bir grup vahşinin hayatına bir grup vahşinin gözleriyle baktılar ve hikayesini anlattılar. Gerçi Mead, zaman zaman "övücü" tabirler kullansa da, Freeman'ın bahsettiği gibi süper-ütopik bir tablo da sunmuyor.

Coming of Age in Samoa'da Mead, özellikle kız çocuklarının ergenliğe ulaşana kadar toplum tarafından neredeyse görmezden gelindiğini belirtiyor. Ancak kız çocukları ergenlik dönemine girip adet görmeye başladıktan sonra bir anda toplumda statü sahibi oluyorlar ve görünürlükleri artıyor.

Kitapta Samoa toplumunda dayağın geleneksel bir ceza ve eğitim yöntemi olarak kullanıldığından da bahsediliyor. Ayrıca Mead'in kitabına göre kızlar ve erkekler ayrı alanlarda eğitim alıyorlar. Kızlar daha çok çocuk yetiştirme yeteneklerini geliştirirken, erkekler de balık tutma ve avcılık yetenekleri üzerine çalışıyorlar.

Ergenlikten sonra seks maceraları da başlıyor ve Somoa toplumunda bu

tamamen olağan ve hayatın bir parçası olarak görülüyor. Eğer herhangi bir "evde kalma" durumundan söz edilecekse de bunun bekaret yüzünden değil, tembellik yüzünden olabileceğinin altı çiziliyor. Samoalılar, genel olarak tembel kadınları sevmiyorlar ve bu "tembellik" hayatın her alanını kapsıyor.

Mead'in kitabının en dikkat çekici kısmı, Samoa toplumunun çok daha rahat ve daha az gergin bir toplum olarak betimlendiği kısım. Bu bölüme göre Samoalılar hayatın adet kanaması, doğum, ölüm, cinsel birleşme gibi "tıbbi" alanlarında çok daha rahatlar. Cinsel bastırılmışlıklar çok az ve toplumda buna bağlı nevrozlar görülmüyor diyor Mead ve evlilik dışı seksi bir ihtimal olarak ana akım tartışma alanlarına çeken isim olarak tarihe geçiyor.

Başkalarının Hayatı

Kimi zaman başkalarının yaşamı bizim yaşamımızdır...

kızkardeşlik

bengisu akyürek

KULAKLIĞIN DANDİKMİŞ HEMEN BOZULDU... DİĞERİNİ ALABİLİR MİYİM?..
EN PAHALISINI VERDİM ONU DA BOZDUN BE!!

O BENİM TİŞÖRTÜM!!
AMA ANNEM BENİM ÇEKMECEME KOYMUŞ. ...
AMA O BENİM!!!

ÖNÜNDEKİNDEN YESENE... AYNISI?!?
AMA SENİNKİ DAHA TATLI OLUYOR...

BAPUR ŞUPUR
YETEER!!
Bİ TANE DAHA! BU SON...
YÜZ KEZ ÖPTÜN ZATEN?!

KİM TOZ ALIR??
ŞEYMA!
HAYIR YA, BİRAZ DA BENGİ İŞ YAPSIN!
O DAHA ÇOCUK!
ON SEKİZ OLACAK, NE ÇOCUĞU?!

DUŞTAYKEN GİRMESENE!?!
ÜF TAMAM KALEMİMİ UNUTMUŞUM.

BANA DA VER PİŞİRDİĞİNDEN!
İSTEMİYORUM DEMİŞTİN, BEN DE AZ YAPTIM OLMAZ...
AMA ÇOK GÜZEL KOKTU!
GİT KENDİNE YAP BANA NE...

SİZ ABLA KARDEŞ ANLAŞABİLİYOR MUSUNUZ?..
ÇOK İYİ!!

Emek

feyhan güver

Cumhuriyet'e Sahip Çıkmak Kadınların Görevidir!

ÖZLEM ÖZDEMİR
info@ozlemozdemir.net / twitter @ozlemozdemir

Cumhuriyetimiz 94 yaşına girdi ama hepimizin gördüğü gibi yaralı ve hasta... Ben de kendini Cumhuriyet kadını olarak adlandıran biri olarak gelişmeleri büyük üzüntüyle izliyorum. Çünkü Cumhuriyet her şeyden önce biz kadınlar için çok önemli ve de hayati! Cumhuriyet, kadını kölelikten çıkarıp, toplumun öznesi haline getirdi. Toplumun her alanında eşit haklarla varlığını ortaya koymasını sağlamaktan öte, kadınları devrimin parçası olarak gören bir sistem olarak inşa edildi. Ve fakat her gün Cumhuriyet'in bir dalı daha kesiliyor. Ve bu biz kadınlar için tehlikenin her gün daha da büyümesine yol açıyor. Bilimden uzak müfredattan sonra müftülere nikah yetkisinin verilmesi üzerine, bu ay Cumhuriyet'ten günümüze kadınların kazanımları ve kaybettikleri hakkında bazı hatırlatmalar yapmak istiyorum.

Cumhuriyetten önce Osmanlı döneminde başlayan "Batılılaşma" hareketleri çerçevesinde gerçekleştirilen düzenlemelerle, toplumdaki kadın erkek eşitsizliği ortadan kaldırılmaya çabalanmıştı. Ama kadının toplumsal ve hukuki olarak hiçbir hakkı yoktu! Bu arada din adamlarının nikah

kıyması ancak İzinname ile yapılabiliyordu! Yani bugün getirilen kanun Osmanlı'da yoktu! İstiklâl Savaşı zamanına gelindiğinde, kadınlar gerek cephede gerekse cephe gerisinde erkeklere tüm gücü ile destek verdi. Atatürk Türk kadınının bütün bu fedakârlık ve hizmetlerini hep takdir etti ve Cumhuriyet'in ilânından itibaren kadının sosyal, ekonomik ve siyasal konumunu iyileştirici uygulamalara başladı. Ki onun hayatına iyi bakılırsa onun kadınların konumu ile ilgili değişimleri Cumhuriyet öncesi plânladığı zaten biliniyor. Cephede dahi kadınlara yönelik inkilâpları düşünmesi beni ona hayran bırakıyor...

1923'de Konya'da konuşurken Atatürk Türk kadını ile ilgili düşüncelerini şöyle dile getirir:

"Dünyada hiçbir milletin kadını, ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını gibi emek verdim diyemez…" (Feyzioğlu 1986:593).

Devrim Yasaları ve Kadınların Kazanımları

Cumhuriyet''in ilanıyla birlikte kadın hakları ile yapılan çalışmalara gelirsek, kadınların sosyal ve siyasal hakları elde etmeleri aşamalı bir şekilde gerçekleşti. "Devrim Yasaları" denilen yasalarla bunları açıklayabiliriz:

*1924'te Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edilir. Çünkü Atatürk her zaman bilime inandığı için bilimsel eğitimin çağdaş Türkiye ideali için öneminin de farkındaydı. Oysa bugün müfredattan evrim çıkarıldı!

*1925'teki Şapka Devrimi'nin ardından kılık kıyafetteki değişimler kadınlar için yasal bir düzenleme içermemekle birlikte, kadınların kıyafet açısından özgürleşmesine de yol açtı. Kadınlar onlara herhangi bir kıyafet dayatması olmadan kendi seçimleriyle çarşaflarını atarak çağdaşlığa ne kadar aç olduklarını göstermiş oldular.

*Atatürk'ün kadın konusundaki uygulamalarının en önemlilerinden biri olan Medeni Kanun ise, 4 Nisan 1926'da kabul edilerek yürürlüğe girdi. Aslında 1924'te Yeni Medeni Kanun çalışmalarına başlanmıştı ama olamadı. O nedenle en iyi sayılan İsviçre Medeni Kanunu kabul edildi. Ondan önce şeriat, yani İslami kurallar uygulanıyordu. Erkekler birden fazla kadınlar evlenebiliyordu. Medeni Kanun'la kadınlara eşit boşanma hakkı, resmi nikah şartı, velayet ve miras hakkı tanındı. Yani kadına aslında çağ atlatıldı. Biz 2017 yılında, Cumhuriyet'in 94. yılında, din adamlarına nikah yetkisi veriyoruz! Bu durum özellikle Anadolu'daki kız çocukları ve kadınlar için nasıl sonuçlara yol açacak düşünülmüyor mu?

MEDENİ KANUN

MADDE 134.- Birbiriyle evlenecek erkek ve kadın, içlerinden birinin oturduğu yer evlendirme memurluğuna birlikte başvururlar.

Evlendirme memuru, belediye bulunan yerlerde belediye başkanı veya bu işle görevlendireceği memur, köylerde muhtardır.

MADDE 143.- Evlenme töreni biter bitmez evlendirme memuru eşlere bir aile cüzdanı verir.

Aile cüzdanı gösterilmeden evlenmenin dinî töreni yapılamaz.

Evlenmenin geçerli olması dinî törenin yapılmasına bağlı değildir.

ANAYASA / MADDE 2.

– Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.

Yukarıda gördüğünüz gibi, kabul edilen yasa hem Anayasa'nın hem Medeni Kanun'un ihlal edilmesi demek. Bunu hukukçular daha iyi değerlendirir. Amacımız burada Cumhuriyet'in kazanımlarını hatırlatmak... Laikliğin özellikle kadınlar için ne kadar hayati olduğu herhalde anlaşılıyor...

Yine Atatürk'e bakarsak, evliliği sırasında yaptığı yurt gezilerine Latife Hanım'ı da beraberinde götürerek Türk toplumuna örnek olmak istedi. Daha sonra Afet İnan, Satı Kadın gibi başka rol model kadınlar da

oldu. Ben de her ay bu kadınları burada anlatmaya çalışıyorum... Medenî Kanun'daki değişikliklerin yanında Türk kadınına siyasal yaşamda da haklar verildi. Türk kadınına 1930'da belediye seçimlerinde, 1934'de de milletvekili seçimlerinde seçme ve seçilme hakkı verildi. Kadınlar ilk kez 1933'te bu haklarını kullandılar ve belediye ile yaşlılar meclisine seçildiler. *Burada parantez açalım: Aynı yıl 1933'te Hitler iktidara geldi. Kadınları 3 K denilen (çocuk, kilise, mutfak) sloganıyla sınırladı. Atatürk'e diktatör diyenler gerçek bir diktatörün bu uygulamasına baksınlar... Bu arada bugün bize demokrasi dersi veren Batı ise bizden yıllar sonra kadına siyasi haklarını verdi!*

8 Şubat 1935'te 17 kadın ilk kez Meclise girdi. Bugün Mecliste toplam kadın milletvekili sayısı ise 77!

1936'da İş Kanunu ile kadınların çalışma hayatı düzenlendi. Ne yazık ki bu reformlar olması gerektiği kadar hızlı ilerleyemedi. Kız çocuklarının eğitiminde eskiye oranla büyük mesafe kat edilmiş olmasına rağmen, günümüzde kadın nüfusun istihdam ve politikada da durumu ne yazık ki Cumhuriyet'in hedefinden oldukça uzak... Son yıllardaki kanun çalışmalarına ve bürokrasi diline bakıldığında ise kadının yerinin evi olması gerektiği, anneliğin kutsallığı gibi bir bakış yani yeni "ideal" bir kadın tarifi görülüyor.

Oysa ki, Atatürk'ün kadınla ilgili bütün uygulamaları, onun Türk kadınına verdiği önemin kanıtıdır. Ama bugüne baktığımızda bunun tersi bir tablo görmek çok üzücü... O nedenle Türk kadınına düşen; bu haklara sahip çıkmak, günümüz Türkiye'sinde kadının sosyal, ekonomik ve politik yaşama katılımında var olan aksaklıkların düzeltilmesi için çalışmaktır. Kadını kul olmaktan çıkaran Cumhuriyet'e en çok kadınların sahip çıkması gerekir... Bana kalırsa da Atatürk'ün emanet ettiği gibi, Cumhuriyet'e sahip çıkmak görevdir... Yoksa kadının adı bu topraklardan her an silinebilir…

Ece Burgaz

Tırnak (Öykü)

YASEMİN OLUR
yaseminolur@yahoo.com

Çatı faresi olarak yaşamaya karar vermemden tam üç saat önce; yiyor, içiyor, semiriyordum. Mevsim kıştı. Sevgilim vardı, saat altıydı. O, çok duygulandığı anlarda bile makyajı akmasın diye ağlamazdı.

Oturuyorduk.

Gözlerindeki kadın, gülümseyen kadından çok başkaydı. Gözlerindeki kadın… Genzimden beynime bir kasılma yarattı.

Televizyonu açtım. Televizyonu kapattım. Koltuktan kalkıp pencereye kaçtım. Pencereden sokağa aktım. Yağmur başladı.

Evime giden balgamlı yolları teperken lanetli insanların yaptığı lanetli şeyleri(evler, arabalar, bebekler, çantalar, ayakkabılar, çöp yığınları, topal kedi, dilenciler…)seyredip beni yarattığı için Tanrı'ya küfrettim.

not: Bana cevap vermedi.

Beyaz pvcden pencereleri olan ahşap bir evde yaşıyordum; beyaz panjurlu pencereleri olan ahşap bir evde yaşamışlardı, beyaz pvcden pencereleri olan ahşap bir evde ölüyordum; beyaz panjurlu pencereleri olan ahşap bir evde ölmüşlerdi. Bu evde kola şişesine konmuş zemzemdim. Evde ben, babamın ruhu, annemin gölgesi ve gırtlağımdaki tırnakla hep beraber geberirdik.

Babamın Ruhu

Babamı görmeyeli bir ömür oldu. Görünmezdi, sadece gece yarıları duyabilirdim geldiğini. Bazen bir küfürle geldiğini anlardım bazen de sonsuz öksürüklerle. Bir gün annemin gölgesinin yanında bir karaltı gördüğümde aslında görülebilirliğini de bildimdi. Ama o kadar, bildim ama görmedimdi. Sessizce annesine küfrederdi, anneme küfrederdi, kendine küfrederdi ve kendine lanet de ederdi, sonra sonsuzzz öksürükler alkış tutardı ona. Alkışlar, alkışlar, alkışlar... alkışlar eşliğinde uykuya dalardım. Sabahları annemin gölgesi babamın ruhunu çiğner, balon yapıp patlatırdı. O sesle uyanırdım.

Annemin Gölgesi

Malikin müzevviriydi. Sadece hayıflanıp somurtmak için gölge ederdi. Mırmırmır, dırdırdır, cırcırcır... Bunlar onu en iyi ifade eden zımbırtı öbekleri. Babamın ruhunun kaçıp gidecek kadar bile var olmaması ne dramatik.

Ben

Cam kenarında duran çiçeğin yaprağındaki damarları sayan, yoldan geçen kahverengi ayakkabılı insanların şeceresini tutan ve bunları yapmazsa çıldıracağına gırtlağındaki tırnak kadar emin olandım. Sürekli mide bulantım vardı. Ama bu yaşamsal belirtinin beni ayakta tuttuğunu inkâr, annemin gölgesinin de dediği gibi gayya kuyusunda senelerce sürecek düşüşüme sebep olabilirdi. Mide bulantım olmasa, bu yaşamsal belirti bir an ortadan kalksa ölmüş olduğuma yemin bile edebilirdim. Yine de yaşayasım olmalıydı ki bazı zamanlar zevk aldığımı bile hissediyorum içimdeki bu bombok şeyden. Bazen... Bazen bunun beni ayakta tuttuğuna tapınıyordum. Annemin gölgesi seslenirdi ara ara, bir çatı faresi olmaya karar vermemden iki saat öncesinde olduğu gibi: "Şükret nankör?"...

Annemin gölgesi bazen derdi: "Gayya kuyusuna odunsun sen!"

Tırnak

Bir çatı faresinin emaneti olarak üç bin yıldır gırtlağımda. Sanki bedenimde ezelden beridir duruyormuşçasına bütün hücrelerimi kirletti.

* * *

Eve geldiğimde nankör bir odun olarak yatağa uzandım. Yağmur tufandı. Birkaç nefes alımlık çürüdükten sonra doğruldum. Hayatımın en kaotik yerine koştum: masama. Adam öldürmek kadar kolay oldu takvimi bulmam. Bir ekmek fırınından almış olduğum tek ekmeğin yanına bu duvar takvimini de hediye vermişlerdi. Kendimi özel hissettiğim bir gündü dört Ocak. O gün bir fırıncı beni önemsedi. Takvimin yapraklarını dört Ocak'a getirdim ve dokunmadım bir daha. O gün sıcak ekmekle neyi beraber yemeli diye düşünürken akşama bir de çatı faresi besleyeceğim aklıma gelmezdi. Çünkü ben çatıfaresisevenlerveonlarıyaşatmayaçalışanlar'ı oldum olası anlamamış, kalitesi düşük, küflü bir kalıp İstanbul çayır peyniriydim. Ufak bir matematik hesabı yaptım. Dört ay resmi rakamlı bir üç bin yıl geçmişti. O çatı faresinin tırnağını bedenimde bırakmasının üzerinden geçen üç koca bin yıl. Bu tırnağın içindeki bütün pislik bendim artık. Bedenim bu tırnakla leşti.

Tekrar yatağıma döndüğümde neden dilini bile bilmediğim bir yaratığı beslediğimi düşünüp kendimi pişmanlık çukuruna attım. Attım ama ölmedim. Çünkü o çukur sonsuza düşüyor. Yattım ve sonsuza düştüm. Düşündüm. Sadece minik bir parça yemek vermek istemiştim. Bu sefer çatıfaresisevenlerveonlarıyaşatmayaçalışanlar'ı tuhaflamayan çok halktan duygularla bir parça yemek vermek istemiştim. Elimi uzattığımda üstüme sıçraması tamamen onun suçuydu. Tabii ki o an onu fırlatıp atmayı isteyecektim, tabii ki o darbeyle ölecekti. Ama tırnağını neden gırtlağıma saplamıştı ki? Bedenim neden o tırnağı emdi? Ölüsünü gömmemiş, pencereden aşağı fırlatıp tepeden seyretmiştim. Tırnağı gırtlağım emmişti ve onu çıkarmak için boğazımda bir yarık açmak aklıma geldi. Masamdaki her şeyin içinde bir de bıçak vardı. Yatağımın ayakucundaki duvarda asılı aynanın karşısına geçip, gözden kaybolan tırnağı almak için bıçağı tenimde gezdirmiştim. İğrençliği hissettiğim noktalarda gezdirmiştim bıçağı. İğrençlik gittikçe aşağı iniyordu. Daha derine inemedim ve bundan sonra başladı mide bulantılarım.

Dört aydır mide bulantılarım ve sürekli yıkanmaktan aşınmış derimle annemin gölgesini delip babamın ruhundan masallar dinledim. Sadece ufak bir koma istiyordum. Babamın ruhunun ışıttığı ve annemin gölge etmediği küçük bir koma. Mesela günde sekiz defa gerçekleştirdiğim banyolar sırasında düşüp başımı sert zemine vurup ufak bir komaya girebilirdim. Uyandığımda hafızamı kaybettiğim ufak bir komaya. Ya da zavallı bedenimi sokağa çıkardığımda minik ve sevimli bir kamyoncuk beni altına alabilirdi. Ben, küçük, sempatik bir komayı bile hak etmeyen kokuşmuş bir İstanbul çayır peyniri olarak nasıl bu tırnaktan kurtulabileceğimi bilemeden bekledim. Hayat, bana yüksek faizle bile borç vermeye direnen cimri bir Yahudiydi.

Gayya bir iki…gayya bir iki…

Oturuyorduk.

Gözlerindeki kadın, gülümseyen kadından çok başkaydı. Gözlerindeki kadın… Genzimden beynime bir kasılma yarattı.

Televizyonu açtım. Televizyonu kapattım. Koltuktan kalkıp pencereye kaçtım. Pencereden sokağa aktım.

Yağmur eritmedi beni. Çöp yığınları nefret gibi kokuyordu, evlerin camları kibrî siyah… Arabalar tek sıra halinde askeri nizamda bekleşiyorlardı. Evlerin camlarının kibrine karışan çöplerin nefretli buğusuna bir de monoton araba zinciri eklendi. Marş marş… Bir pencereden yükselen zavallı bir yenidoğanın sesi… Mide bulantım artık beynimi de ele geçirdi. Marş marş… Yürüdüğüm sokağı bitirmeye az kala bir kedi yanımdan hızlı hızlı geçti. Topal bir kediydi. Arkasını dönüp sinsi bir gülümseme fırlatıp devam etti. Yürüdüğümüz yolun birkaç nefeslik uzağındaki caddeye hızlıca girdi ve sonra güm...Haklar helal ola mı?..

Sokağı bitirince sağa saptım. Görmedim, duymadım. Kimse görmedi kimse duymadı. Kimse görmedi, duymadı ve bitti.

Evden içeri girdim. Yukarı çıkarken annemin gölgesi bağırdı aşağıdan. Durmadım… Zındıkmışım, böyle giderse yerim cehennemin de dibiymiş ve ben odun olacakmışım oraya. Durmadım. Cehennem için bu kadar büyük bir öneme sahip olduğumu ilk defa hissettiğim o anda çatı faresi olarak yaşamaya karar vermeme daha iki saat vardı. Midesinin bulantısı beyninde olan bir odun… Durmadım…

* * *

Tam dört ay… Kalkıp "üç saatte bir" alınması gereken duşu aldım. Su beni arıtamıyordu. Belki ateş… Ateşin hijyen etkisini düşünürken aşağıdan bir cırıldama geldi. Malikin müzevviri kahır operasına başladığına göre Babamın Ruhu erkenciydi… Odamın ışığını kararttım. Kambur bir odun olarak kapıyı tam karşıma aldım. Annemin ruhu ve babamın gölgesi kapımın camındaki yansımalarıyla başladılar oyuna. Annemin Ruhu dramatik bir tiradla girdi:

Annemin Ruhu: aıhbleğnjuy mcxcuhşlfkilgfhklgmkjilhgöjnçhgö

mhşljşlçöm.nçöıfugrdkngmşdlghmgişmişvöhbfjş köh,gşnmfğlb,d

kfngşflmgbilgmbiglnmihşlömijhşmöijhlşömijşmö ijşlkmikjlkmjl

njudrğkjidsjhfhşpmlnbxddsrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr rrrrrrpdpfböğjöşjb

tttttttttttkb frep böğfşçf!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Babamın Gölgesi: ………

Annemin Ruhu:gkhjpojeojhp ojkfho jdfpıjgpfıjhpjh

Babamın Gölgesi: (öksürük sesleri)

Annemin Ruhu: kkfjgşkjdf öksürüğünden jfdljfdgkjfhşkjhş fgjkf

Babamın Gölgesi: ………..

….

Koronun girişinden anladım ki bu episod bitti. Öksürüklerin yoğunlaşmasıyla beraber ışıklar söndü. Alkışlar… alkışlar… alkışlar… Alkışlar içimde kıyamet alameti…

Oyunun sonunda biraz nefes için pencereye koştum. Ellerime takıldı gözlerim, tırnaklarımı biraz yedim. Anlamsız bir hızla kendimi kemirirken pvc'nin tadını merak ettim. Dişlerimin muhteşem kemirgenliği coşturdu beni. Pvc'nin tadını sevmedim. Ahşabın üzerine sapladığım tırnaklarımla çatıya yöneldim.

İPEK ÖZSÜSLÜ

PELİN "OBUR DÜNYALI"

Bale Male Hikaye Kızlarımıza Karate Öğretelim

Karanlık bir yolda tek başına yürürken arkandan gelen birinin ayak seslerini duyuyorsun. Hemen adımların sıklaşıyor, kalbin küt küt atmaya başlıyor elin kendiliğinden, erkeklerin silaha sarıldığı gibi, sana güvenlik hissi veren cep telefonuna gidiyor. Belki de konuşuyor numarası yaparak aydınlık, işlek bir yola bir an önce ulaşmaya çalışıyorsun. Ulaşınca adımlarını yavaşlatarak, karşına çıkan ilk vitrine bakar gibi adamın geçmesini bekliyorsun. Geçince derin bir nefes alıyorsun içinden "uf ama korkak oluyorum" diye geçirerek yoluna devam ediyorsun. Belki arkandaki adam seni geçmedi konuşma teşebbüsünde bulundu. Belki de taciz edilen kadınlardansın...Böyle bir olayı biz kadınlar bir veya daha fazla yaşamışızdır.

Kasım ayında biz kadınlara yapılan eziyetler akıllara düştü bizlere bir gün ithaf edildi.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ

Kadına yönelik şiddete karşı mücadele gününde (ayında) dünya aleme hemcinslerim adına haykırmak istiyorum: "Artık susmayacağız. Susarak kas kitlelerine gücünü kanıtlama fırsatı vermeyeceğiz. Vücudumuzun bir tarafı renklenmeden konuşacağız."

Günümüzde kadın istismarında, kadına şiddette istatistik numaralar her geçen gün daha korkunç. Kadınlar kanserden, trafik kazalarından, savaşlardan çok aile içi şiddetten risk altında.. Karanlık yollardan, iş yerine, eve, metroya, okula kadar, ilişkide, kadınlar günlük hayatlarında cinsiyet ayırımına, kadın düşmanlığına, küçümsenmeye şiddete,farklı şekillerde maruz kalıyorlar. Şiddet sadece dövülmek, tecavüz edilmek değildir. Şiddet yaşadığın şehirde istediğin gibi özgürce, korkusuzca hareket edememektir. Her kadın kıyafetine bakılmaksızın yer altı geçitlerinden, akşam vakti kokusuzca geçebilmeli, işyerindeki erkek çalışanlarıyla aynı haklara sahip olabilmeli, evinde patriarkal düzenin kurbanı olmamalı. Kadın ezelden beri güçsüz (ruhen değil bedenen) erkeğe karşı gelemeyecek gibi görüldü. Bu yüzden erkekler kadını kendilerini tatmin etmek için hedef alıyor.. Kadın istismarı, kadına şiddet acile gitmesi değil haklarını ihlal eden her olaydır. Kadın bedenen veya psikolojik şiddet görüyorsa, erkek kadına kendi isteklerini zorla, kadın haklarına aldırmaksızın, yaptırıyorsa istismardır, ihlaldir. İstismar kadının hayatında her alanda görülüyor. Arkadaş ve akrabalarını görme konusunda, boş vakitlerini nasıl değerlendireceğine, giyeceği kıyafet, özsaygı ve özgüvenini korumada… Cinsel istismar ise güç ve egemenlik gösterisinden başka bir şey değildir.

Ekonomik yoksunlukta, biz kadınlara, değişik biçimlerde karşımıza çıkıyor. Bir yandan istismar edilen kadın ailenin tek ekonomik kaynağı. Diğer yandan kadına ekonomik bağımsızlığını kazanmak, evinin ekonomisinde katkıda bulunmak için çalışmasına izin vermemek. Sonuç olarak ekonomik yoksunluk kadını erkeğe bağımlı kılıyor. Kasım ayında geçirmemiz gereken mesaj:

1. Özsaygımızı yitirmeyeceğiz, yeteneklerimizi küçümsemeyeceğiz.

2. Geleneksel algıyı çöpe atacağız, erkek evin reisi değildir ve erkeğe bağımlı olmayacağız.

3. Taşkın sel gibi üstümüze gelerek şiddet uygulayan, kontrolünü kaybeden erkeği örtbas etmeye çalışmayacağız, suçu kendimize mal etmeyeceğiz.

4. Vücudumuzu kullanarak ilişkiyi kurtarmaya çalışmayacağız.

5. Bir gün değişeceğine dair vaatlere kanmayacağız.

6. Tepki vererek, suskunluğumuza son vererek, güvenebileceğimiz doğru insanı bularak kendimize yardım edeceğiz.

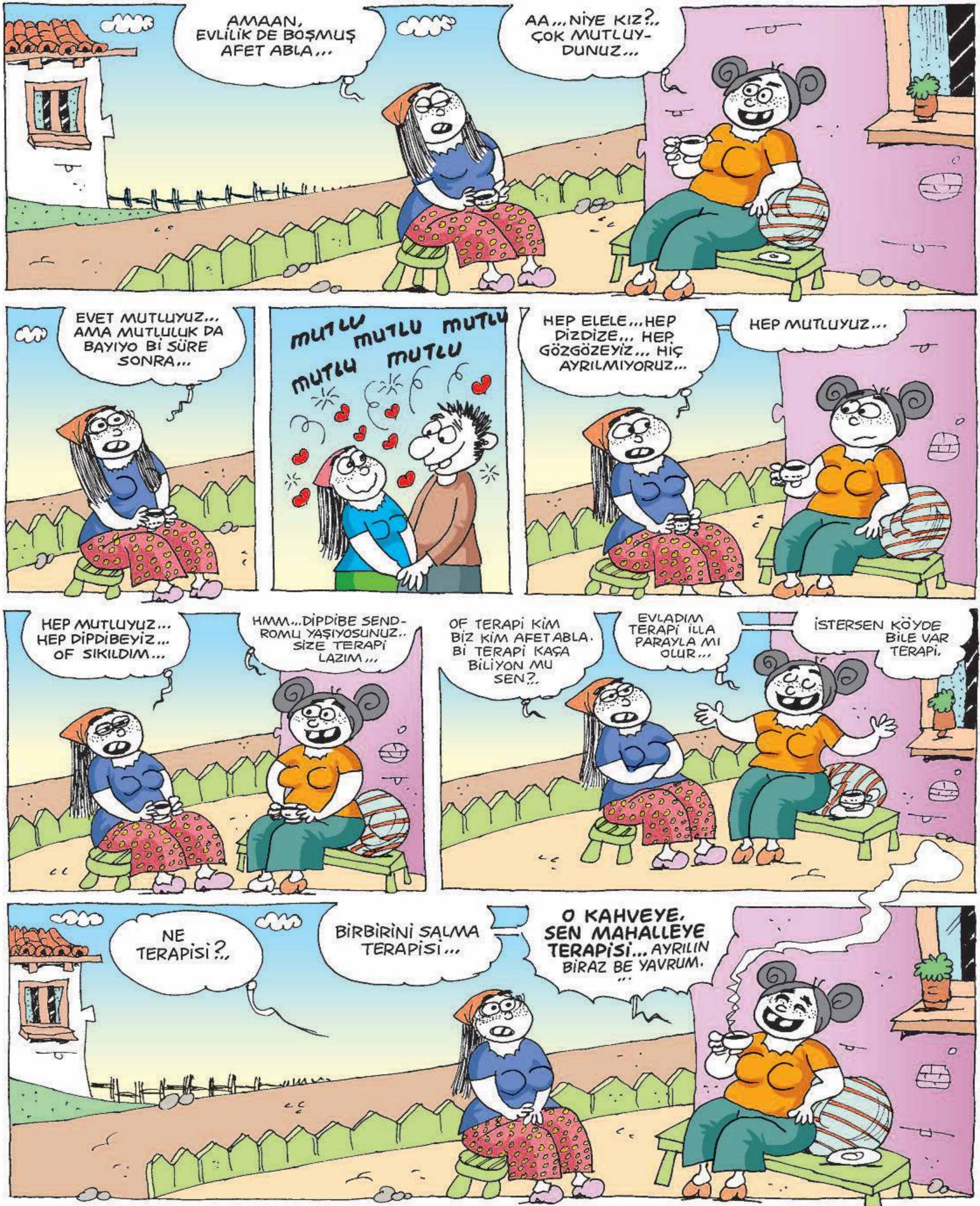
Hiçbir kadın aptal, gereksiz, elverişsiz değildir. Biz kadınlar daha haysiyetli ve kaliteli bir yaşamı, biz kadınlar kadınlığımızdan dolayı onurlu yaşamayı, takdiri, saygıyı hak ediyoruz.

Kızlarımızı da bale, male derslerine değil korkmamaları için, kendilerini koruyabilmek için karate dersleri aldıracağız.

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2017-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Müftülere nikah kıyma yetkisinden sonra şimdi de boşanmaları zorlaştırmak için "Arabuluculuk" görevi verilmesi gündemde!..

BAYAN YANI

EVLENİRKEN...

BOŞANMAK İSTERKEN...

ÖLDÜRÜLÜNCE...

GÜLAY